

2. धामति Adj. 1) nicht gehend. Nom. abstr. ०त्ता f. Stiltand Mosk. 151, 1(20, 7). — 2) Anfügen, an-gliedern DAKS. 13, 15.
 धामयेत् m. *Heilendes* KARAKA 6, 17.
 धामदेकार् नाम्ना 4, 116.
 धामधेयिन् Adj. nicht den Wohlgerüchen erge-ben ÄSAT.
 धामप्राग् Adj. f. verbotenen Umgang mit einem Manne pflegend VAKR. Bp. 24(22), 5.
 धामर्ष Adj. nicht in einem andern Bunde wer-tend KISS. Ga. 4, 7, 33.
 धामस्ति 3) lies grandiflora.
 धामस्त्यसाम् m. N. pr. eines Triloha Vinaya 85, 39.
 धामाय 1) ० ह्यिर् eine große Menge Bp. DAKS. 5, 32. Nom. abstr. ०त्ता f. NAMO. 2, 81.
 धामार्, केषामार् प्र-विन्त् v. a. in Zorn gerathen R. GOR. 2, 5, 18.
 धामुञ्जिन् Adj. seinen brummenenden Laut von sich gehend BILAK. 151, 5.
 धामू 3) m. kein Lehrer ÄSAT.
 धामूक n. = धामू 2) a) Heuland 1, 433, 18.
 धामुस्त्यम् n. kein Ehebuch mit der Frau eines Lehrers ÄSAT.
 धामू Adj. Anaxos. Nom. abstr. ०त्ता f. TIGNA-BA. 10, 5, 16.
 *धामूर्यति und *०क gaga धामूर्दि.
 धामूर्हेति Adj. nicht geschlopf Cat. Ba. 3, 9, 8, 5, 4, 3, 8, 5.
 धामूर्यमानकाश्च (०), धामूर्यम् ÄSAT.
 धामो f. keine Kahl Pie. Gp. 3, 1, 1.
 धामोजर्षाश्च Adj. ohne Geschlechter und Schalen AHO-P. 1, 18.
 1. *धामोय m. kein Kohlrut P. 2, 3, 14, Sch.
 2. धामोय Adj. (f. धा) Aterialis.
 धामोस Adj. ohne Milch Heuland 1, 439, 14.
 धामोयवन् m. kein Gaupavans KISS. Ga. 18, 3, 21.
 धामोचिन्त् Cat. Ba. 12, 1, 8, 7.
 धामिक 4) = धामिक 3) PAKAN.
 धामितं 1) MATR. S. 3, 7, 5.
 धामिज्वाल Adj. wie Feuer flammend Heuland 1, 366, 14.
 धामिज्व Adj. Agni zur Gottheit hehend. N. das Mundkorn Krtikā Heuland 1, 792, 19.
 धामिज्वा f. Verwölung des Feuers ÄSAT.
 धामिज्वा Cat. Ba. 18, 5, 8, 11.
 धामिमुख Adj. (f. ३) Agni zum Munde hehend Cat. Ba. 7, 1, 8, 5, 13, 4, 12.
 धामिज्वा vieltheilig fehlerhaft für धामिज्वा: be-wegliches Feuer.
 धामिर्वा v. eine Form des Feuers Cat. Ba. 4, 1,

8, 19, 19.
 धामिज्वाल m. N. pr. eines Vekā Ind. St. 13, 273.
 धामिज्वा 3) a) N. pr. eines Vekā Karak. 151, 21, 202. fgg.
 धामिज्वा Cat. Ba. 13, 7, 8, 3.
 धामिज्वा 3) = धामिज्वा 2) VP. 3, 1, 17. fgg.
 धामिर्वा 1) a) Cat. Ba. 3, 7, 8, 1.
 धामिज्वा Adj. (f. धा) glühend Anax. ÄSAT.
 धामिज्वा Adj. ein Feuer gesprohrt VAKR.
 1. धामिज्वा 1) ० देवता f. Ag. Gp. 1, 3, 2. Nom. abstr. ०त्ता m. MATR. S. 1, 8, 1.
 धामिर्वा ३) Cat. Ba. 11, 3, 8, 5.
 धामिर्वा Adj. etwa kein Feuer-/Opfer/Ahimsakend, d. h. keinen Theil erlangend MATR. S. 1, 3, 37.
 धामोर्वेहा Cat. Ba. 4, 4, 8, 17, 19.
 धामार्वा Cat. Ba. 13, 4, 8, 5.
 धामार्वा f. oder n. Feuerflamme Cat. Ba. 14, 3, 10.
 8, 10.
 धामार्वा ० देवता f. Pie. Gp. 1, 2, 9.
 धामार्वा Feuerbrunst Pie. Gp. 2, 11, 3.
 धाम n. auch Rest LILV. 133. ०क n. dass. 134.
 धामार्वा f. das obenan Stellen, — Stöhen Comm. zu NAMO. 1, 52.
 *धामार्वा f. der Anspruch auf den ersten Bis-sen KIC. zu P. 3, 2, 111.
 धामननधार् m. eine best. Stellung beim Tanz S. S. S. 341.
 *धामनान n. der erste Bissen P. 4, 4, 66, Sch.
 धामार्वा f. eine best. hohe Zahl LALR. 169, 12.
 धामूर्वा f. Nadelspitze NAMO. 1, 50.
 धामूर्वा Adj. MATR. S. 1, 8, 1.
 धामूर्वा n. das Nichtwissen, — Darunterverste-hen PAKAN. 72.
 धामूर्वा m. eine best. Spende Heuland 1, 195, 8.
 धामार् (the product added to the ultimate term CACASA. Alg. 326.
 धामिज्वा f. der Vers RV. 9, 62, 23 LIT. 6, 5, 19.
 धामिर्वा m. = धामिर्वा 1) MATR. S. 4, 1, 3.
 धामार्वा auch unverschollen ÄSAT. 1, 3, 32.
 धाम m. N. pr. eines Āsura BUL. P. 10, 12, 12.
 धामिर्वा Adj. nicht zu Stunde gebracht, — her-gebracht Ind. St. 11, 322.
 धाम auch uechlenis KISS. 3, 85.
 धामिर्वा Heuland 1, 619, 8, 12 fehlerhaft für धामिर्वा.
 धामिर्वा MATR. S. 1, 8, 5.
 धामिर्वा m. Name eines Kalpa Heuland 1, 536, 21.
 धामार्वा n. Nom. abstr. von धामार् MATR. S. 4, 2, 1.
 धामिर्वा f. Nom. abstr. zu धाम 3) NAMO. 1, 8.
 धामिर्वा m. Combination (math.) LILV. S. 110,

धामिर्वा m. Titel eines Werkes BILAK, Rep. No. 361.
 धामिर्वा 1) a) वसिष्ठपाञ्चो Name zweier Sā-mān. Anax. Ba.
 धामिर्वा Adj. mit einem Heuland und einem Schilde versehen Heuland 2, 9, 93, 16.
 धामिर्वा f. das Einreiben des Körpers mit Salbe u. s. w. DAKS. 49, 1.
 धामिर्वा 2) Haar am Körper KARAKA 6, 18.
 धामिर्वा f. N. pr. der Gattin Bhava's Heuland 1, 799, 3.
 धामिर्वा PAKAN.
 धामिर्वा m. Ledhimer, f. धा Ind. St. 15, 444.
 धामिर्वा f. N. pr. einer Sura Śūkanā Ind. St. 15, 241.
 धामिर्वा m. N. pr. eines Āgira's seine Stütze hehend MATR. S. 3, 2, 9.
 धामिर्वा Adj. angerozt MATR. S. 3, 9, 4.
 धामिर्वा n. = धामिर्वा 1) und 2) AHO-P. 22, 21, 24, 12, 11.
 धामिर्वा 5. = पद् Fach, Feld AHO-P. 40, 11, 17.
 धामिर्वा Adj. (f. ३) zum Abwaschen der Flüsse dienen BUL. P. 18, 41, 15.
 धामिर्वा Adj. nicht sitzend, fest. Gang DAKS. 45, 2.
 धामिर्वा Adj. nicht ungestört, gemessen. Gang KISS. 6, 1, 3.
 धामिर्वा m. der Mond NAMO. 4, 10, 2.
 धामिर्वा Adj. ohne Sunde MĀG. 161, 32.
 धामिर्वा n. das Nichtschicken Cat. Ba. 9, 5, 8, 11.
 धामिर्वा Adj. (f. धा) apathisch (ein Fehler der weiblichen Geschlechtstheile) KARAKA 1, 19, 8, 2, 9.
 धामिर्वा 1) Nom. abstr. ०त्ता n. BILAK. 4, 1, 3, — 2) c) N. pr. eines Devarahi VP. 3, 3, 6.
 धामिर्वा m. N. pr. eines Schreibers Muzala. 69, 1 (14, 3).
 धामिर्वा m. der Himavan KISS. 13, 18.
 धामिर्वा m. dass. GIC. 4, 61.
 धामिर्वा Adj. ohne Kāturmbija-Opfer Muz. Up. 1, 2, 3.
 धामिर्वा n. Gesetztheit, Besonnenheit MB. 12, 329, 16.
 धामिर्वा n. dass. Spr. 3870.
 2. धामिर्वा ist f. das Nichtwissen, also = 1. धामिर्वा.
 धामिर्वा und धामिर्वा.
 धामिर्वा Adj. worum man nicht zu denken braucht, worauf man nicht zu achten hat SP. 1923.
 धामिर्वा MATR. S. 6, 19.
 धामिर्वा GIC. 6, 71. धामिर्वा KISS. 4, 34.
 धामिर्वा, Nom. abstr. ०त्ता n. Kap. 3, 55.

घषेनित Adj. 1) unbesetzt, unberückichtigt Kā. 89,11, H,121,3, 140,14. — 2) gefundenes Kā. 87, 9. °N. Adv. 13,15.
 घषेप्रमाणव Adj. nicht vom Feuer kommende Bī. kar. 53,36.
 घषवक्षस Adj. ohne Sonnenschirm Nāsm. 9,79.
 घषवन्दुन् m. sine *Hinterlist* MBu. 1,118,13.
 घषवन्दुनीक Adj. ohne *Mitrum* Matr. S. 4,7,3.
 घषवक्षश Bī. kar. 167,1.
 घषवक्षोपग Adj. sich nicht in den Schatten begehend *Āvat.*
 घषिक्डुर् Adj. ununterbrochen Nāsm. 8,61.
 घषिक्द्वित m. = घषिक्द्वि Matr. S. 3,8,7, 10,1.
 घषिक्द्वि 3) ununterbrochen *Āsm.-P.* 27,7.
 घषेर् (घषेर्) Adj. (f. घी) als Beiw. von Wasser Matr. S. 4,1,3.
 घष्युत 1) c) vom rechten Wege nicht abgelenken Kāvya. 2,322.
 घष्युनीक Adj. six Besitz von Vishnu's Wife. Nom. abstr. °षी f. *Āsm.-P.* 38,3, 47.
 घष्युति f. das Nichtwandern aus einer Welt in eine andere Kāvya. 4,113.
 *घष्युतम् m. Pl. N. pr. einer Völkerschaft Kā. zu P. 4,2,130.
 घष्यतीर् Matr. S. 2,1,3.
 घष्यमाय oder घष्य °m. N. pr. eines Schlangengedmons Tīkṣa. Bu. 25,13,2.
 घष्युत Adj. unbegrenzt Hāsiya 1,368,15.
 घष्यप्रमाणमिति f. Titel eines Werkes Bī. kar. Rep. No. 432.
 घष्यनवाद्शील Adj. nicht dem Gekultsch ergeben *Āvat.*
 घष्यनायी Adj. nicht den Blüten der Leute angesetzt Tīkṣa. Gau. 6,2.
 *घष्यनवाय् Absol. wie eine Ziege verloren gald P. 3,3,11, Sch.
 *घष्यवस्यु m. N. pr. eines Mannes Kā. zu P. 4,4,36.
 घष्यम् Indigation Kāna 6,15.
 घष्यमनुष्य Adj. nicht wieder hergestellt Ind. St. 15, 305.
 घष्यपाल m. N. pr. eines Fürsten Hāsiya 1,717,12.
 घष्यपत्र m. Glückszettel Daṣa. 62,13, 65,3.
 घष्यल 1) auch nicht träge Nāsm. 2,102.
 घष्योष Adj. (f. घी) nicht gealtert, — alterned Pī. Gop. 3,3,5.
 घष्योषी f. Indigation. Comm. zu Nāsm. 6,8,10.
 घष्यानर् Nom. sg. *Etwas nicht entstand* Nāsm. 8,31.
 *घष्यानर् Adj. nicht größer als (Abh.) Tba. 3,7,8,6.
 घष्यानाम m. auch Boin. Rāhu's Kā. 1,156.
 *घष्यानिच ४१५ पुनोदितादि.

घष्यन् Adj. *Aeromonas* *serotina* gesondt Var. U. Bp. 16,9, 17,1,7, 16, 18,3, 1, 17.
 2) घष्यन् 2) c) N. pr. einer Stadt Hāsiya 1,83,10.
 घष्याण Adj. vom Salze fernend *Āvat.*
 घष्याणित् Adv. von der dünne Seite Matr. S. 3,10,1.
 घष्यु m. auch = घष्युति Kāna 6,74.
 घष्युषेतिम् Adj. trübend Kāna 5,11.
 घष्युत् auch Kuppel Var. U. Bp. S. 36,22, 21, 28.
 घष्युत् und घष्युत् eine Art Tone S. S. 261.
 *घष्युत् m. N. pr. eines Mannes. Pl. sein Geschlecht Kā. zu P. 2,4,69.
 घष्युत्वेति Verb. *Gericht*, = ४१५ Kāna 7,12.
 घष्युत् m. kein vollst. Beleg dafür Bī. kar. 1,3,7.
 घष्युत्ति f. dass. Bī. kar. 2,3,21.
 घष्युत्ति Adj. sein Taḍhita - Suffix *Āvat.* Gop. 2,8,15.
 घष्युत्ति m. das Nichtwachen, anderswerden Bī. kar. 3,4,15.
 घष्युत् m. nicht wie es sein sollte, verkehrt Bī. kar. 3,4,19.
 घष्युत्ति Adj. *dieser* nicht erstetend Bā. P. 4,9,1.
 घष्युत्त Adj. (f. घी) stark Mā. 127,1 (231,5).
 घष्यत, मोलमय तलमति Name zweier Sāma zu *Āsm.* Bu.
 घष्यतिव Adj. 1) durch Nichts gebunden, sich vollkommen frei fühlend Cit. im Comm. zu Gop. 1,5,26 (S. 214). — 2) häufig fehlerhaft für घष्यतिव.
 घष्यतिवर् Adj. nicht in Finsternis gehüllt MATTHEW. 6,24.
 घष्यतीव Adj. nicht jung P. 1,2,72.
 घष्यतीवर् Adj. sich nicht in spätfindigen Erzeugnissen bewegend Lat. de la l. l. 353.
 घष्यतीवर् Adj. sich in Etwas (Dat.) nicht fiegend Çat. Bu. 12,3,8,1. fgg.
 घष्यतीवर् u. das Nichtgeweinan in Etwas P. 3,2,7, Sch.
 घष्यतीवर् Adj. keine Gist in sich bergend Nāsm. 4,75.
 घष्यतिवर् Adj. überaus hart.
 घष्यतिवर् Adj. gar ungütlich Mā. 116, 62,16.
 घष्यतिवर् f. grosse Amnuth. Personif. *Āsm.-P.* 33,59,41.
 घष्यतिवर् Adj. *ex thever.* °घष्या वा — kaufen Daṣa. 59,7.
 घष्यतिवर्का f. = घष्यतिवर् Hāsiya 2,8,85,3.
 घष्यतिवर् 3) Vergehen Var. U.
 घष्यतिवर् Adj. starke Flechten tragend Hāsiya 2,8,121,13.
 घष्यतिवर्काणिम् Adj. sich *ex sehr* als Sieger ge-

ierend Mā. 92,18 (137,9).
 घष्यतिवर् Adj. vollkommen befestigt. Nom. abstr. °षी f. Nāsm. 2,13.
 घष्यतीवर् Adv. 1) mit कर् ०) Etwas (Acc.) einem Gute gewidren Nāsm. 5,12, — 0) Etwas (Acc.) gelassen lassen in (Loc.) Nāsm. 1,121, मुष्यतिवर्कीनां zu Öhren gebracht Comm. zu 2,16, — 2) mit *ṅ Anā* (im Comp. vorangehend) Gast werden Nāsm. 4,91.
 घष्यतिवर्ष m. eine große Gemüthsheit Nāsm. 4,91.
 घष्यतिवर्षे, f. घी Hāsiya 2,8,100,6.
 घष्यतिवर्षे Adj. überaus schwer zu ertragen Hāsiya 1,744,1.
 घष्यतिवर्षि Adj. sehr gemüthsichtig Bp. av. im Comm. zu *Āvat.* 2,27,3.
 घष्यतिवर्ष m. die strengste Pflicht Hāsiya 1,54,19.
 घष्यतिवर्ष Adj. sehr reiz Daṣa. 73,15.
 घष्यतिवर्ष Adj. starken Rauch gebend Var. U. Gau. 8,5.
 घष्यतिवर्षम् Adv. geht in Geheimen Mā. 92, 19 (88,13).
 घष्यतिवर्ष m. vollkommene Unterdrückung, — Ferocität Hāsiya 1,738,2; vgl. 738,1, 738,1.
 घष्यतिवर्ष Adj. überaus rein Hāsiya 1,164,6, 183,12.
 घष्यतिवर्ष Adj. überaus erfrenet Bā. P. 1,6,18.
 घष्यतिवर्ष Adj. dunkelblau Hāsiya 2,8,118,3.
 घष्यतिवर् im घष्यतिवर्.
 घष्यतिवर्ष m. in hohem Grade entzündend Hāsiya 1,83,3.
 घष्यतिवर्ष Adj. überaus mannhaft Mā. 92, 151, 19 (227,9).
 घष्यतिवर्षो Adj. (f. घी) überaus widerig, — unangenehm Nāsm. 6,9.
 घष्यतिवर्षि Adj. weiterläuft Nāsm. 4,79.
 घष्यतिवर्षो f. N. pr. einer Surāṅgā Ind. St. 41.
 घष्यतिवर्षी auch von grosser Autorität Hāsiya 2,8,19,6.
 घष्यतिवर्ष Adj. sehr fühlend, — unnothwendig MBu. 5,27,37.
 घष्यतिवर्ष Adj. überaus lieb P. 8,1,13, Sch.
 घष्यतिवर्ष m. oder n. = घष्यतिवर् 3) a) Var. U. Gau. 9,18.
 घष्यतिवर्ष auch zu viel Matr. S. 2,4,3.
 घष्यतिवर्ष f. grosse aus Glauben entpringende Liebe Hāsiya 1,979,9, 613,10.
 घष्यतिवर्ष Adj. gar fürchterlich Bā. P. 3,9,13.
 घष्यतिवर्ष Adj. schwer belastet Nāsm. 5,88.
 घष्यतिवर्ष Adj. sehr furchtlos Kā. 1, 112.

धनिमञ्जल Adj. überaus lieblich Daṣṭak. 86,13.
 धनिमनिम्बु Adj. überaus süß Mṛasā. 86,13 (141,5).
 धनिम्बु m. heftige Aufregtheit Çc. 10,33.
 धनिमन्त्रु Adj. überaus gross (Bau); Daṣṭak. 40, 16. allzeitig (Erzählung) 79,3.
 *धनिमन्त्रिणम् Adj. überaus gross P. 4,1,11, Sch.
 *धनिमान्ता Adj. schöner als eine Perlenkette Lashu. 1017.
 धनिमूर्च्छु Adj. sehr thöricht Kṛ. 3,143.
 धनिमूर्च्छा f. tiefe Schwärze Nāṣṭ. 8,62.
 धनिवाला f. Ueberfahrt Çā. zu Bīṣak. 4,3,5.
 धनिवन्धीय, Nom. abstr. ऽन्ता f. Mṛasā. 89,13 (96,7).
 धनिर्वप Adj. überaus schnell laufend Daṣṭak. 21,1.
 धनिर्गाम m. demselben Rith und starke Zuneigung Nāṣṭ. 7,26.
 धनिर्घ in धनतिर्घ.
 धनिर्घर्म m. Leichtlich, Durchlöcher Mā. S. 3,6,1.
 धनिर्गह Adj. als Beiw. von Rudra-Çiva Bhaṣṭak. 1,310,3.
 धनिल auch keinen Saum haltend Hāṁṣikā f. 804,17.
 धनिकम् auch sehr kränken und zugleich sehr unzerstündlich Nāṣṭ. 7,62.
 धनियाम Adj. überaus Art, — gewachsen gegen (Loc.) und zugleich im Weben sich nicht klümmend Nāṣṭ. 9,30.
 धनियवत्पद्म Adj. stark jugend Mṛasā. 63,10 (103,5).
 धतिवितोषी Adj. in hohem Grade gewöhnt Nāṣṭ. 8,11.
 *धतिविदम्भु Adj. überaus erfahren in Hāṁṣikā f. 310,11.
 धतिविदल Adj. überaus rein Nāṣṭ. 2,103.
 धतिविद्यम् m. grosses Verlangen Nāṣṭ. 2,7.
 धतिविद्य (f. धति) Alles übertreffend Nāṣṭ. 7,117.
 धतिवीर्य Adj. überaus mächtig Hāṁṣ. 1508.
 धतिवृद्ध m. N. pr. des Weltlophänen des Weltons Gāṇḍa in J. R. A. S. 1871, S. 274.
 धतिवृषणम् m. sehr gross Erfahrungst. Daṣṭak. 69,13.
 धतिवृषव Adj. dem Vishṇu sehr ergeben Aṅgī. P. 19,7.
 धतिवृष्यस्कार m. Äraṣṭ. schlechte Lohnt für धतिवृषवस्कार.
 धतिवृष्यस्कार m. zu vieler Verkehr Äraṣṭ. 1,28,1.
 धतिवसान m. = धतिधंसना Vārtik.
 धतिवशवत् Adj. übermäßig Daṣṭak. 85,17.

धतिशिष्ट Adj. sehr geliebt Hāṁṣikā f. 724,18.
 धतिवीर्य, ऽम् Adv. Saṁśrotan. 9,1.
 धतिवृष्य Adj. überaus weis Hāṁṣikā f. 725,13.
 धतिवृष्य Adj. zu stark geschicht Mā. S. 1,8,3.
 धतिवृष्य Adj. (f. धति) überaus glatt Hāṁṣikā f. 728,11.
 धतिवृष्य m. Kurzathmigkeit Aṅgī. P. 31,30.
 धतिवृष्यम् Acc. Inf. demselben Mā. S. 1,8,3.
 धतिवृष्यिदि f. Nāṣṭ. überaus vollkommen Zustand Saṁśrotan. 36,1.
 धतिवृष्यिणु Adj. überaus erfreut Hāṁṣikā f. 1,473,7.
 धतिवृष्यिणु Adv. überaus allig Daṣṭak. 42,12.
 धतिवृष्यिणी f. C. grosse Freunds. — Befriedigung Hāṁṣikā f. 1,15,1.
 धतिवृष्यण Adj. überaus ähnlich Nāṣṭ. 8,10.
 धतिवृष्यिणु 3) Abgeschid. ऽन्ता f. Jend (Dat.) Leberwort sagen Mā. S. 2,13,22.
 धतिवृष्यणु Adj. (f. ऽन्ता) sehr süßlich Hāṁṣikā f. 2,87,13.
 धतिवृष्यणुवद Adj. zu loss oder zu fast Kā. S. 3,6.
 *धतिवृष्यणु. V. für धतिवृष्यणु gāṇḍa पाठिर् in der Kic.
 धतिवृष्यणु m. grosse Freunds Nāṣṭ. 6,55.
 धतिवृष्यणु m. Hinzufügung (Gegens. लेय) Saṁśrotan. 16,3.
 धतिवृष्यणु Adj. Jend Zustand (Rudra-Çiva) Hāṁṣikā f. 1,206,5. Vgl. धृत्तुयाम.
 *धतिवृष्यणु Adv. nach Ablauf des Winters Lā. Gāṇḍ. 972.
 धतिवृष्यणु Adj. sehr erfreut Daṣṭak. 72,5.
 धतिवृष्यणु Adj. verschieden P. 2,4,26, Sch.
 धतिवृष्यणु Adj. (f. धति) unzersetzt Hāṁṣikā f. 1,500,11.
 धतिवृष्यणु V. 2,24,10 flüchtig.
 धतिवृष्यणुमम् m. = धतिवृष्यणुमम् Aṅgī. P. 30,3.
 धतिवृष्यणु Adj. sehr dünn Mā. S. 3,9,1.
 धतिवृष्यणु Adj. schöner als eine Lotusblüte Nāṣṭ. 3,24.
 धतिवृष्यणुवदि Adj. von sehr geringen Verstande Mṛasā. 136,13.
 धतिवृष्यणुवदि Adj. überaus unangemessen Nāṣṭ. 5,115.
 धतिवृष्यणुवदि Adj. sehr verworren Lā. 37,11.
 धतिवृष्यणु m. zu feiner Bescheiden Spr. 156 (ander Acc. anzunehmen).
 धतिवृष्यणु m. ein best Gefäss Tīpṇa-Bh. 1,2,1,6,3,7.
 धतिवृष्यणु m. das zu Aṅgī Hinzuzusetzen.
 धतिवृष्यणु f. heftiger Schmerz Kāṇḍikā. 92,226.
 धतिवृष्यणु f. heftiger Schmerz Paṇ. 92,8.
 धतिवृष्यणु Adj. überzatt Mā. S. 3,6,2.
 धतिवृष्यणु (ausserordentlich) Mēhā. Nāṣṭ. 12,16.
 धतिवृष्यणु Adj. überaus hoch Kāṇḍikā. 17,133. Ind. S. 11,206.

धतिवृष्यणु Adj. (f. धति) ein heftiges Verlangen empfindend Kāṇḍikā. 92,101. 63,228.
 धतिवृष्यणु Adj. (f. धति) ganz vorzüglich Kāṇḍikā. 87,1.
 धतिवृष्यणु Adj. 1) ganz vorzüglich Daṣṭak. 96,15. — 2) allzeitig/üblich, Nom. abstr. ऽन्ता f. Daṣṭak. 97,12.
 धतिवृष्यणु f. sehr bedenkliche Höhe Śā. D. 41,12.
 धतिवृष्यणु f. allzeitig/üblich Mitte Daṣṭak. 18,11.
 धतिवृष्यणु Inf. Inf. zu durchdröhen R. V. 5,83,19.
 धतिवृष्यणु m. grosse Ungehörigkeit Kāṇḍikā. 89,55.
 धतिवृष्यणु Adj. unzerstört Mā. S. 1,8,3.
 धतिवृष्यणु Adj. sich nicht fürchtend Mā. S. 3,2,3.
 धतिवृष्यणु m. = 1. धतिवृष्यणु 1) a) Kāṇḍikā. 1,3.
 धतिवृष्यणु m. der Mond Hāṁṣikā. 1,432,11.
 धतिवृष्यणु auch = धतिवृष्यणु Tīpṇa-Bh. 6,1,3.
 धतिवृष्यणु Adj. nicht verlorren R. 5,51,3.
 धतिवृष्यणु Adj. ohne Befüllten Hāṁṣikā. 1,630,16.
 धतिवृष्यणु Adj. (f. धति) nicht arm, reich Hāṁṣikā. 2, 0,2,10.
 धतिवृष्यणु Adj. ohne Darṣa-Feier Mā. V. 1,2,3.
 धतिवृष्यणु das Nichtstossten Plā. Gāṇḍ. 2,8,3.
 धतिवृष्यणु Adj. (f. ऽन्ता) Jendm. —, Jendm gehörig Nāṣṭ. 7,26, 14.
 धतिवृष्यणु.
 धतिवृष्यणु Adj. nicht Amohend Aṅgī.
 धतिवृष्यणु Adj. nicht von Indra's Donnerkeil terrörend Bīṣak. 83,13.
 धतिवृष्यणु Adj. ohne Selationen Hāṁṣikā. 1,639, 14, 16.
 धतिवृष्यणु.
 धतिवृष्यणुधतिवृष्यणु m. Titel eines Schachspieles Bīṣak. Rep. No. 104.
 धतिवृष्यणु Adj. nicht am Tage essend Äraṣṭ.
 धतिवृष्यणु Adj. nicht am Tage schlafend Äraṣṭ.
 धतिवृष्यणु auch vollsten Zorn ausgesprochen. ऽन्ता m. Saṁśrotan. 8,1.
 धतिवृष्यणु Adj. kein Leid empfindend, nicht unglücklich. Nom. abstr. ऽन्ता m. Hāṁṣikā f. 1,51,21.
 धतिवृष्यणु Adj. nicht falsch antwortend Saṁśrotan. 9,3. G.
 धतिवृष्यणu m. N. pr. eines Sohnes des 12ten Manu Hāṁṣ. 1,7,17. धतिवृष्य v. l.
 धतिवृष्यणु Adj. nicht abhängig Mā. 8,37,27.
 धतिवृष्यणu f. und धतिवृष्यणu N. Unsicherheit Daṣṭak. 114, 3,10. Bīṣak. 1,3,31.
 धतिवृष्यणu f. 1) das Nichtsehen Kā. 1,156. — 2) das Nichtgesehenwerden, Nichtangesehenwerden Kā. 3,20, 5,123.
 धतिवृष्यणu Adj. nicht dem Leib eines Gottes habend, menschlich gestaltet Nāṣṭ. 6,84.

धैर्यात्मन् Adj. (f. धै) *regulus, des Regens nicht bedürftig*.

2. धैर्येय Adj. *idollos Kap. 1, 122.*

धैर्यशील Adj. *lies das Nichtflehren. In der angegebenen Bed. NASU 3, 97.*

धनुतर्कर Adj. (f. ष) *in Stämmen vorsetzend NASU 4, 55.*

धनुमान् ^२ *पुनो* *als Wundererscheinung* DAČAK 88, 16.

धनुषोक्त Adj. *nicht ausdrückend, — lezichnend.*

धनु, Nom. abstr. *पुन* m. K. L. C. 5, 119.

धनुर्वहणं *und* ^२ *पुन* *Adj. seine Substanz lezichnend* Sch. zu P. 1, 4, 37, 38.

धनुश्चक्र KARAKA 6, 19.

धनुर्विपत्ति m. *der Himavant* ^२ *कन्ता* f. Bez. der Pārastī DAČAK 18, 22.

धनुशतो f. *ein best. Thier* S. S. S. 213.

धनुषधर m. *der Ausspruch, dass er keinen Zeeiten gebe*, NASU 5, 65.

धनुर्वर्ष Adj. *nach nicht zwei Jahre alt* Pīa. Gṛh. 3, 10, 2.

धनुर्जट् auch *eine niedriger gelagene Hand* (unter viere) HENSLER 4, 237, 7.

धनुषात्र n. *Unterschale* HENSLER 4, 228, 2. 5. 5.

धनुषवन् Adj. *bestialis*, *arm* Acc. P. 38, 11.

धनुषशील f. Nom. abstr. *von धनुर्वर्ष* NASU 9, 3.

धनुश्च n. Nom. abstr. zu धनुर् (1) und 2) a) NASU 7, 29.

धनुश्चपल.

धनुश्च ^२ = धनुषो *ĀPAST.* 4, 28, 14.

धनुश्चो f. *Nichterfüllung der Pflichten* ĀPAST.

धनुषव्यूह vor धनुर्वर्ष zu setzen.

धनुषोत्तरता f. *das Fortalten des Urrichts* MBh. 4, 37, 26.

धनुश्च 1) 4) mit कृत् auch *mit Geringschätzung behandelnd* NASU 3, 61.

धनुषानवापिन् ^२ *64. धनुषधामन्* ^२ *Adj. auf dem Erdboden sitzend und schlafend* ĀPAST.

1. धनुश्च 2) e) *in* DAČAK 79, 19.

धनुषिकण्डन् *Adv. am Hals* NASU 7, 67.

धनुषिकामावहन् m. *Titel eines Werkes Būhan, Rep. No. 45.*

धनुषिकर्णन् *Adv. am Ohr* C. 7, 29.

धनुषिकापि *Adv. voller Sorgen* DAČAK 6, 12.

धनुषिकारुन् m. *Beamer* MUCALA 63, 18 (106, 5).

धनुषिकारिन् auch *Nom. abstr. zu धनुष्कारिन्* 1) a) NASU 1, 20.

धनुषिकारिन् *class. Kap. 5, 123.*

धनुषिलिनि *Adv. auf der Erde* NASU 5, 119.

धनुषिष्वायिन m. *oberster Schwarzfürer* K. L. C. 2, 134.

धनुष्वायि, f. *धा* NASU 3, 116.

धनुष्वायिन् *Adv. auf dem oder den Kahlstrichen* LASCKE 970.

धनुष्वायुन् *Adv. an den Beinen* NASU 7, 96.

धनुष्वायन् *Adv. auf die Thore* C. 2, 27, v. 1.

धनुष्वायिन्, *adj.* Comp. f. *धा* HENSLER 1, 643, 13.

धनुष्वायिन् n.

धनुष्वायि (Nom. ^२ *धनुष्वा*) f. *Bez. eines best. Buchsteins* MATR. n. 2, 8, 11.

धनुष्वायिन्वो.

धनुष्वायिनि *Adv. in der Nacht* C. 2, 11, 1.

धनुष्वायिन् *Adv. reichend auf* C. 12, 20.

धनुष्वायिन् m. *Schwärzorpflanze* HENSLER 2, 6, 17, 15.

धनुष्वायिन्वो MATR. S. 2, 6, 12.

धनुष्वायि f. *Zusätze* —, *das Höckerwerden von unten nach oben* NASU 7, 96.

धनुष्वायिन् *Adv. reichend auf*, mit Acc. C. 11, 7.

धनुष्वायिन् *Adv. aufsteigend —, abwärtsführend* zu DAČAK 85, 1.

धनुष्वायिन्वो *Adv. auf die Wand des Lautloches* NASU 1, 130.

धनुष्वायि.

धनुष्वायिन् n. — *धनुष्वायिन्* 2) HENSLER 4, 232, 11.

धनुष्वायिन्वो *Adv. zu weiten* HENSLER 4, 232, 12.

धनुष्वायिन् HENSLER 4, 251, 2.

धनुष्वायिन् *Adv. in Bezug auf die Hechzeit*, *bei der H. Utsau*, Gṛh. 2, 13. Pīa. Gṛh. 4, 2, 29.

धनुष्वायि *m. Sitz*, *Wohort* HENSLER 4, 603, 20 (wenn nicht *स्वामि* *विद्यमानि* zu lesen ist).

धनुष्वायि f. *Herzhaft* Kap. 5, 115.

धनुष्वायि *in Bezug auf eine Frau* NASU 9, 25.

धनुष्वायिन् *Adv. der vorher schon studirt hat* ĀP. C. 2, 13, 22.

धनुष्वायि m. (?) *Hypertröpie der Einsicht* K. L. C. 6, 12. Vgl. धनुष्वायि.

धनुष्वायि *Adv. angeblich* DAČAK 40, 12.

धनुष्वायि 1) NASU 2, 1.

धनुष्वायि m. *freundliches Ansehen eines Lehrers* *von Unterweisung* P. 3, 3, 161. 166. MANU 3, 88, 8.

धनुष्वायि *Adv. nicht bezeugt* Tīpṇa-Bh. 7, 9, 9.

धनुष्वायि *Adv. nicht bezeugend* Tīpṇa-Bh. 7, 9, 9.

धनुष्वायि 1) *Vergleich* KARAKA 123, 107, 123.

धनुष्वायिन् *Adv. herab —, zur Erde kommend* NASU 6, 99.

धनुष्वायि f. *Argyria speciosa* K. L. C. 1, 1.

धनुष्वायि *Adv. unterhalb des Nabels* MATR. S. 3, 2, 1. ĀPAST.

धनुष्वायि m. *N. pr. eines Berges* DUALY 168.

धनुष्वायि 1) f. *धा* C. 2, 10, 17.

धनुष्वायि m. *eine niedriger gelagene linke Hand* HENSLER 2, 6, 127, 1.

धनुष्वायि m. *eine niedriger gelagene Hand* (unter viere) HENSLER 4, 285, 2.

धनुष्वायिन्वो *Adv. der war studirt hat* Bīhan. 3, 4, 12.

धनुष्वायिन्वो *m. eine best. Stellung beim Fanz* S. S. S. 231.

धनुष्वायि m. *Bereich* Pīa. Gṛh. 2, 14, 2.

धनुष्वायि n. *धनुष्वायि*.

धनुष्वायि MATR. S. 2, 10, 1.

धनुष्वायि *sucht zu erlernen* NASU 1, 67.

2. धनुष्वायि *Adv. woran man nicht denken soll* HENSLER 4, 624, 2.

धनुष्वायि *Adv. nicht mehr am Leben lebend* MATR. Ind. Erb. 18.

धनुष्वायि m. *Nom. abstr. zu धनुष्वायि* 2) a) MATR. S. 3, 6, 19.

धनुष्वायि, *lies* धनुष्वायि.

धनुष्वायि *Adv. reinlichkeit* ĀPAST.

धनुष्वायि *Adv. ein unermüthlicher Fassungler* Yatin. Bp. 17, 11.

धनुष्वायि *Adv. auf der Reise befindlich* ĀPAST.

धनुष्वायि *Adv. nicht in der Nacht errend* ĀPAST.

धनुष्वायि *Adv. das Wurfspiel nicht vorsetzend* MBh. 3, 32, 51.

धनुष्वायि.

धनुष्वायि *Adv. kein Dorn im Auge lebend* HENSLER 4, 58, 13.

धनुष्वायि *Adv. wobei Agni nicht Zeuge ist* NASU 9, 26.

2. धनुष्वायि 2) a) *ein best. Thier* S. S. S. 211.

धनुष्वायि f. *N. pr. einer Surāṅganā* Ind. St. 15.

धनुष्वायि f. — *धनुष्वायि* NASU 8, 66.

धनुष्वायि m. *Bein*, *Čiva's Hand* K. 188, 15.

धनुष्वायि f. *N. pr. einer Surāṅganā* Ind. St. 15.

धनुष्वायि m. *N. pr. eines Mannes* DUALY 109.

धनुष्वायि *Adv. das Nichtstärmen und zugleich das Jod körperl* *haben* NASU 8, 41.

धनुष्वायि 2) auch *was man sich nicht hat angethan sein lassen* NASU 7, 61.

धनुष्वायि 1) auch *nicht klein, — unbedeutend* NASU 3, 27, 9, 20.

धनुष्वायि *sucht der sich vor Niemand neigt* *Att. Ā.* 35, 3.

धनुष्वायि *Adv. nicht sehr furchtsam* DAČAK 70, 2.

धनुष्वायि *m. kein Aushäfer* *Schändler* *DAČAK.* 40, 8.

धनुष्वायि *m. seine Übertragung* PANKA 101.

धनुष्वायि.

धनुष्वायि *m. Nichterwünschtes, Nichterwünschtes*

lässigung P. 3,2,28, Sch.

घननिघण्टु m. das Nichtüberkreuzen, — springen
Tigra-Ba. 4,8,12, 7,3,23.

घननिघण्टुम् Absol. unter an/tenm Drucke Daçca.
87,4.

घननिघण्टोत्त Adj. keinen besondern Zweck habend, stehend amüßig Nāṣu. 9,8.

घननिघण्टु n. das Nichtausstreuen Matr. S. 4,1,2.

घननिघण्टित Adj. nicht sehr geröstet (Bauch) Daçca. 73,7.

घननिघण्टित्वात् Matr. S. 4,1,2.

घनन्त्यय auch das Nichtüberkreuzen, Nichtspitzen Äṣṭ. 1,1,2 (घनन् > fehlerhaft).

घनन्त्यय Adj. (f. घा) nicht geringer, — nachstehend Nāṣu. 3,12.

घनन्त्ययत्वे Adj. der vorher noch nicht studirt hat Äṣṭ. Ça. 8,14,31.

घनन्त्ययत्वे Adj. der etwas (Acc.) nicht studirt hat Hwāṣu 1,324,25.

घनपीपय Adj. nicht stürmend Äṣṭ.

घनपट्याय m. das Schützen Nāṣu. 9,8.

घनपट्यायक Adj. die Einseitigkeit des Studiums veranlassend Çikṣu. Gṇa. 6,1.

घनपट्यायन n. das Nichtbetreten Ind. St. 13,472.

घनपट्यायनम् Äṣṭ. fehlerhaft für घनपट्यायनम्.

घनपट्यायित Adj. wozu man nicht die Erlaubnis hat M. 2,116.

घनपट्यायि Matr. S. 3,7,2.

घनपट्यायि Adj. wozu man sich nicht erhebtigt hat Äṣṭ. 1,19,12, v. l. ०प्ये Adj. w. m. s. n. avor e. k. ebend. (Conj.)

घनपट्यायित् Adj. wozu nicht restitirt worden ist Tigra-Ba. 4,9,12.

घनसत् 2) a) auch eines Vidjogvara Hwāṣu 1,823,11, 2,2,126,11.

घनसत्त्व Adj. unerschöpflich als Bez. bestimmter Pflanzen.

घनसत्त्व m. ein best. Hückerwurzel Hwāṣu 2,20,12.

घनसत्त्वानि f. N. pr. einer Surkūganā Ind. St. 15.

घनसत्त्वं 1) a) nicht ablassend von (Abh.) Äṣṭ.

घनसत्त्वमिह (Hwāṣu 2,2,41,2) und घनसत्त्वमिहिन (Cit. im Comm. zu Goss. 1,7,3,2,7,2) Adj. = घनसत्त्वमिहिन.

घनसत्त्वमिहिन f. das Nichtüberkreuzen Matr. S. 3,2,2.

घनसत्त्वमिहिन m. eine best. rheumatische Krankheit Āḥara 8,12.

घनसत्त्वमिहिन m. N. pr. eines Mannes Daçca. 90,30.

घनसत्त्व Adj. so v. a. घनसत् Äṣṭ. घनसत्त्वं v. l.

2. घनसत्त्वं keinen Andern zugehen TS. 3,2,8,2.

घनसत्त्वमित Adj. häufig Daçca. 50,11.

घनसत्त्वमिवत् Adj. mit nichts Andern beschäftigt Daçca. 84,10.

घनसत्त्वमिवाकनयो Adj. wozu kein anderes Wab verlangen kann Kṣāṣa. 1,27.

घनसत्त्वमित Adj. (f. घा) mit Andern nicht zu verglichen Nāṣu. 2,23.

घनसत्त्वमिष Adj. (f. घा) keinen andern Ruhesitz habend Nāṣu. 1,11.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. (f. घा) mit nichts Andern beschäftigt Daçca. 80,12.

घनसत्त्वमिष्यत Adj. (f. घा) unter keines Andern Befehlen stehend Daçca. 3,11.

घनसत्त्वमिष्यतव Adj. nicht nachforschend nach (Acc.) 120,20.

घनसत्त्वमित Adj. in keiner logischen Verbindung mit etwas Andern stehend Śān. D. 9.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. nicht nachforschend nach (Acc.) 120,20.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. nicht gehend haltend Äṣṭ.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. nicht observieren Tigra-Ba. 41,10,11.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. sich nicht entfernend Hwāṣu. 107,1.

घनसत्त्वमिष्यत् n. das Nichtabhalten Tigra-Ba. 13,10,11.

घनसत्त्वमिष्यत् ० ohne dass ein Schutz dagegen wäre Nāṣu. 4,2.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. nicht Rede stehend Kṣu. 13,1.

घनसत्त्वमिष्यत् n. kein Neutrum P. 1,2,60, 2,4,1.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. kein Rücksicht nehmend auf (Acc.) Nāṣu. 5,67.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. nicht mit dem zweiten Svare beginnend und mit dem ersten endend Sāhita 17,3.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. nicht darauf schuldig Äṣṭ. 2,22,12.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. von dem man Nichts weiß. Nom. abstr. ०त्त f. Daçca. 8,11.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. nicht bezweifelnd Matr. S. 1,10,11.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. sich über Etwas nicht freudig Tigra-Ba. 5,9,2.

घनसत्त्वमिष्यत् m. das Nichtanströmen Bha. 3,4,22.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. (f. घा) abgewandt Hwāṣu. 67,1 (109,2).

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. sich um Etwas (Loc.) nicht kümmernd Hwāṣu. 68,2, 69,19 (112,2, 115,8).

घनसत्त्वमिष्यत् 3) Hässlich Daçca. 34,4.

घनसत्त्वमित Adj. ungenügend, unbemerkt.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. undeutlich Äṣṭ.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. (f. घा) nicht andringend gegen (Acc.) Matr. S. 3,8,7.

घनसत्त्वमिष्यत् f. = घनसत्त्वा Hwāṣu 2,2,7,10.

घनसत्त्वमिष्यत् Adj. ohne Unterbrechung, — Wiederholung Äṣṭ. Ça. 4,12,11.

घनसत्त्वमिष्यत् m. etwas Andern als die Sonne Nāṣu. 3,72.

घनसत्त्वमित, lies ungenügend, frei.

घनसत्त्वमित Adj. nicht flammend Hwāṣu 1,128,2.

घनसत्त्वमित Adj. (f. घा) unheilvoll und zugleich sinnlos Nāṣu. 4,107.

घनसत्त्वमित Adj. sich nicht höflich fassend Nāṣu. 8,4.

2. घनसत्त्व m. ein Anderer als Nala Nāṣu. 3,77 (zugleich Feuer).

1. घनसत्त्व f. Nom. abstr. von घनसत्त्व Feuer Nāṣu. 5,62.

2. घनसत्त्व f. Nom. abstr. von 2. घनसत्त्व ebend.

घनसत्त्वमित Adj. nicht überhört, — in den Wind geschlagen Kṣu. II, 115,1.

घनसत्त्वमित m. das Nichtfließen Matr. S. 4,1,14.

2. घनसत्त्व Adj. ungenügend Māṣu. 24,7. Nāṣu. 1,120.

घनसत्त्वमित Adj. der die Varga verwechseln (Sanger) S. S. 118.

घनसत्त्व Nāṣu. 2,66.

घनसत्त्व Adj. (f. घा) nicht ergötzlich Ça. 6,27.

घनसत्त्व m. das Nichtdaruntergeraten Tigra-Ba. 4,5,12.

घनसत्त्वमित Adj. (f. घा) schön, prächtig Tarr. An. 1,8,2.

घनसत्त्वित Adj. nicht in Noth stehend Tigra-Ba. 7,9,11.

घनसत्त्वमित Adj. keine Stütze —, keinen Halt bietend Nāṣu. 2,52.

घनसत्त्वमित Adj. in keiner Beziehung zu Etwas stehend Nāṣu. 2,70.

घनसत्त्वमित Adv. ohne dass ein Rest übrig bliebe Äṣṭ.

घनसत्त्वित Adj. nicht abgelaufen TS. 2,6,2,2.

घनसत्त्वित Adj. nicht durch Opfer abgewandt Matr. S. 1,10,11.

घनसत्त्वमित Adj. (f. घा) keinen Hunger leidend Tigra-Ba. 2,7,7, 11,8,2.

घनसत्त्वित Adj. anständig Nom. abstr. ०त्त f. Hwāṣu 2,2,18,1.

घनसत्त्व m. mit घनसत्त्व hat dw Nichts verloren? begrast man einen Vajcya Äṣṭ.

घनसत्त्वित Adj. dem Nichts abzuwenden. Nom. abstr. ०त्त f. VP. 4,11,2.

यन्मन्वि Adj. = यन्मन्व १). Nom. abstr. यन्मन्वि
f. Hewlous 2,0,6,3.
यन्मन्वि Adj. nicht untergegangen R. 5,3,11.
यन्मन्विक १).
यन्मन्विचिन्व Adj. nicht wie Knochen gestrichelt
Mats. S. 3,8,3.
यन्मन्विचनन्व = यन्मन्व Gact. 22,31.
यन्मन्विचि Adj. nicht der Meinung seiend, dass
man Ich sei, Buñ. P. 11,9,36.
यन्मन्विचि Adj. ohne Heckenmaß MBn. 13,108,6.
यन्मन्विच्यु न. das Nichtfordern einer Ergänzung
P. 3,4,25.
यन्मन्विच्योक्तव्य n. das Nichterzählenden Sach-
mstrax. 36,2, 46,1.
यन्मन्वु Adj. nicht fehlerhaft (Korn).
यन्मन्वु Adj. (f. षी) keinen Freund —, keinen
Beschützer habend.
यन्मन्वु न. das nicht über Einen Kommen MATR.
S. 4,1,11.
यन्मन्वु न. das Nichtbetreten Ind. Sl. 13,172.
यन्मन्वु Adj. unerreichbar für (Gen.) Kwatā.
72,2,17.
यन्मन्वु Adj. den man nicht anfahren darf
Ārast.
यन्मन्वि f. das Nichtkommen Nais. 5,35.
यन्मन्वि n. das Nichtwiederkommen MBn. 3,
107,20.
यन्मन्वि n. das. Prākt. 80,8.
यन्मन्विच्यु Adj. ohne die Estation Āgrajāya
Mey. U. 1,2,2.
यन्मन्वु Adj. nicht das Thema betreffend P. 4,1,
62, Sch.
यन्मन्वि n. kein Lehrer (mehr) Ārast.
यन्मन्विच्यु n. keine Beziehung von Schüler
zu Lehrer Ārast.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht unter Dach stehend Vartā.
यन्मन्विच्यु Adj. wo es kein Āgē ja zu essen gibt
Hewlous 1,639,17.
यन्मन्विच्यु Adj. weder sich nach Andere kennend
Nais. 4,78.
यन्मन्वि n. Mangel an Selbstbeherzschung Ārast.
यन्मन्विच्यु n. Ārast. fehlerhaft für यन्मन्विच्यु.
*यन्मन्विच्यु und *यन्मन्विच्यु f. P. 2,4,31, Sch.
यन्मन्वि Adv. 1) mit कर्त्तु schuldig machen Nais.
70,5 (90,16). — 2) mit न् schuldig werden, verurthei-
len Hasmak. 140,1.
यन्मन्वि n. das Nichtempfangen MBn. 3,32,19.
यन्मन्वि Adv. so v. a. immerwährend Nais. 6,109.
यन्मन्विच्यु Adj. ohne Anfang und Ende Hewl-
ous 1,311,23.

यन्मन्विच्यु Adj. ohne Anfang, Mitte und Ende
Ind. Sl. 15,290.
यन्मन्विच्यु n. Nichtergabe Maitr. 2,311,3.
यन्मन्विच्यु Adj. ohne Halt Acs. P. 3,7.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht zu könen MBn. 1,183,9.
यन्मन्विच्यु Nom. der nichtthätigkeftig wird Cq. 10,28.
यन्मन्विच्यु. f. षी Hewlous 1,307,15.
यन्मन्विच्यु Adj. lichtlos Kār. 48 zu Mīsp. Cr.
यन्मन्विच्यु Adj. aller Genese los Vart. Ā. 1,8,2.
यन्मन्वि Hewlous 2,0,31,26.
यन्मन्विच्यु Adj. ungenüßig MBn. 2,271,25.
यन्मन्विच्यु Adj. unberührt Dact. 74,16.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht zu spannen MBn. 1,632,2.
यन्मन्विच्यु v. l.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht begannen Bīnā. 4,1,15.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht mit einer Sehne zu beziehen
Hans. 4301.
यन्मन्विच्यु n. Enobrenhaftigkeit Ārast. Vgl. यन्मन्विच्यु.
यन्मन्विच्यु Adj. unnehmbar Katis. 88,32.
यन्मन्विच्यु n. und यन्मन्वि f. Würtheit des Kopfes
Sia. D. 222.
यन्मन्विच्यु Adj. unvertrauen Hewlous 1,332,11.
यन्मन्विच्यु Adj. fester, dunkel MBn. 13,64,16.
यन्मन्विच्यु n. keine Himmeligkeit Sia. D.
123,15.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht kind thend Bīnā. 3,
4,30.
यन्मन्विच्यु Adj. keine Kränze und keine
Salbe zur Salbe tragend Ārast. 1,32,3.
यन्मन्विच्यु 2) *यन्मन्विच्यु Adj. so v. a. unvorzählbar
MBn. 3,3,37.
यन्मन्विच्यु (f. षी) aller Erwartungen los, षी-
गमनाधी कर्त्तु allen E. entsagen Spr. 7078. Vgl.
निर्वा.
यन्मन्विच्यु Adj. seinem Ācrama untreu
Puar. 97,1.
यन्मन्विच्यु (f. षी) ungelohnt, mit Gen. Rān.
19,19. Nais. 6,88.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht Liqueur heissend Kū-
rak. 1,21.
यन्मन्विच्यु Adj. dem man nicht obliegt R. 2,71,25.
यन्मन्विच्यु v. l.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht eingewonnen (Platz) Buñ.
P. 4,12,26.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht wasser AY. 19,57,5.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht schmeckhaft (übertr.) Sia.
D. 117,1. Nom. abstr. *यन्मन्विच्यु n. 6.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht schuldig, richtig (Kleid)
Gāku. Gpu. 2,1.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht aufgefodert. = eingeladen.

यन्मन्विच्यु Adj. unbeweglich.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht besatt mit (Instr.) MBn. 3,21,7.
यन्मन्विच्यु Adj. keine Wünsche habend MBn. 12,
237,26.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht das Wort 22) enthaltend Tīspas-
Bu. 4,9,22.
यन्मन्विच्यु Adj. unvoll Ārin fīly folgt P. 4,4,62.
यन्मन्विच्यु Adj. ohne den Nivay genannten Schwanz
Tīspas-Bu. 7,3,2, 12.
यन्मन्विच्यु f. in seinen Theilen unzusammenhängend
(Musikstück) S. S. S. 120.
1. यन्मन्विच्यु n. schlechtes Fortsetzen Māgā. 129,1.
2. यन्मन्विच्यु 1) f. षी Nvay. 3,9.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht angekrempft Cā. Bt.
2,1,4,17.
यन्मन्विच्यु Adj. durch Matras und Yant nicht be-
schneidet S. S. S. 121. 138 (यन्मन्विच्यु).
यन्मन्विच्यु 2) das Nichterzeugen Pīk. Gān.
1,16,1.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht verzerrt Pīk. Gān. 2,4,1.
यन्मन्विच्यु Adj. der das Federste nicht ver-
zerrten hat Acs. Cā. 1,14,1.
यन्मन्विच्यु, streiche 1).
यन्मन्विच्यु m. = यन्मन्विच्यु 2) Acs. P. 25,1.
यन्मन्विच्यु m. N. pr. eines Autors Puar. de
Gr. pr. 17.
यन्मन्विच्यु Adj. Aniruddha darstellend Acs-
P. 37,19.
यन्मन्विच्यु n. Nichterrettung Maitr. S. 3,3,2.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht verbrennend. — verursachend
Maitr. S. 1,4,5.
यन्मन्विच्यु Adj. (f. षी) wobei man die Hande auf
die Kniee legt Sāmtrax. 9,2, 10,3, 12,17.
यन्मन्विच्यु n. das Nichterretthen Dact. 72,19.
यन्मन्विच्यु n. Nichterrettung Maitr. S. 1,8,5.
2,3,1.
यन्मन्विच्यu Adj. nicht befreit (am) Abh. MBn. 1,120,16.
यन्मन्विच्यु s. यन्मन्विच्यु.
यन्मन्विच्यु Adj. nicht froh, traurig Nais. 4,87.
यन्मन्विच्यu 1) auch nichtabsteigend (Abh.), — auf-
gehend. — vernachlässigend Hewlous 1,23,12.
यन्मन्विच्यu Adj. welsch, ungenüßig, Nom. abstr.
या f. Dact. 12,16.
यन्मन्विच्यu Adj. ungelohnt M. 11,32.
यन्मन्विच्यu Adj. der kein Soma-Opfer dargebracht
hat Vartā.
यन्मन्विच्यu Adj. nicht errettend MBn. 3,213,7.
यन्मन्विच्यu n. Nom. abstr. zu यन्मन्विच्यu 1) Maitr. S.
1,10,11.
यन्मन्विच्यu f. das Nichtsein, nicht zu Gesicht Be-

शुश्रूषिन् ⁴) gleichgültig gegen Alles Kap. 5, 115.
 शुश्रूषीत् ¹) Dat. Inf. etwa mit einstimmen RV. 5, 36, 2.
 शुश्रूषिर्दन् ¹) Adj. die Anushtubh zum Metrum Aśhād MaTr. S. 2, 8, 2.
 शुश्रूषण १) auch das Jnd (Gen.) zu Diensten Stehn Mbh. 13, 33, 2.
 शुश्रूषिणी MaTr. S. 2, 4, 3.
 शुश्रूषयिन् n. unabhätter Donner ÁBr. 3.
 शुश्रूषयत् f. das Nichterkechtstsein einer Frau mit (im Comp. vorausgehend) Nam. 3, 16.
 शुश्रूषयति m. angeblich = शुश्रूषयति Nichtentstellung ÁBr. 3.
 शुश्रूषय् auch hinterherfolgende Angst Kāvya. 3, 11.
 शुश्रूषयिन् Adj. angeblich = शुश्रूषयिन् ÁBr. 3.
 शुश्रूषय्यौ und शुश्रूषयत्यौ f. N. pr. zweier Surāṅgān Ind. St. 15.
 शुश्रूषयति Adj. nicht tollkräftig, nach Kāvya. 1, 71.
 शुश्रूषयर्कर्म n. und उत्रिया f. keine Handlung nach oben P. 1, 3, 31 und Sch.
 शुश्रूषयु Adj. die Keise nicht in die Höhe richtend Çikāṣ. Grās. 1, 16.
 शुश्रूषय्, f. श्री Hexasl. 1, 307, 15. 650, 13.
 1. शुश्रूष् m. keine Veränderung, — Modification.
 2. शुश्रूष् Adj. nicht lange überlegend, kein Bedenken tragend.
 शुश्रूष्य
 2. शुश्रूष्य Adj. nicht zu verändern, — modifieren Ásv. Çu. 3, 3, 23.
 शुश्रूष्यत् MaTr. S. 3, 3, 5.
 शुश्रूष्यो Adv. mit ū sich von einer Schuld befreien Pañāsa.
 शुश्रूषयति MaTr. S. 1, 10, 12.
 शुश्रूषयतिर् Adj. eine Zusage nicht haltend ÁBr. 1, 19, 16 (°यतिर् Text und Comm.).
 शुश्रूष्य Adv. zu unerwarteter Zeit MaTr. S. 3, 6, 3.
 शुश्रूषयन् Adj. ohne Mönchen Tiyya-Bh. 13, 5, 15. 10, 11. 15, 2, 17.
 शुश्रूषय्यु Adj. Beiw. Rudra-Çiva's Hexasl. 1, 206, 5.
 शुश्रूषय्यो Adj. (f. ष्यौ) keine Aufmerksamkeit auf etwas wandelnd.
 शुश्रूषय्यौ auch kein Bestandtheil Parva. 4.
 शुश्रूषय्यकृद्बहोभ्योर्द्वौ f. Titel eines Werkes Bala. Rep. No. 702.
 शुश्रूषयत् Adj. nicht nicht belegend Balc. P. 7, 3, 22.
 *शुश्रूषयत् (Nom. °यु) nicht dieser hier P. 4, 1, 131, Sch.
 शुश्रूषय्च Adj. nicht vom Monate kommend Rās. 37, 30.

शुश्रूषयिर् Adj. nicht von Weiterleichen kommend Bala. 33, 15.
 शुश्रूषयिर् Adj. nicht ablehnend, — verzehrend ÁBr. 3.
 शुश्रूषयिषु m. ein Anderer als Nala NaTr. 3, 78.
 शुश्रूषयिषुर् Adj. nicht in einem Hause schlafend Mbh. 1, 31, 5.
 शुश्रूषयिषोः C. ungelobtes Besitzen Nam. 3, 97.
 शुश्रूषयिषोः (Hexasl. 1, 368, 3) und शुश्रूषयिषु Adj. mit Nichtes zu vergleichen.
 शुश्रूषयिषोः Adj. unangemessen. Instr. in der Bed. eines Adv. NaTr. 5, 111.
 शुश्रूषयिषोः Adj. ungenüßig.
 शुश्रूषयिषोः Adj. ohne Angira-Sölle.
 शुश्रूषयिषुः पुमोः Kāka 1, 1.
 शुश्रूषयिषुः १) Adj. (f. षीः) Hexasl. 1, 214, 3.
 शुश्रूषयिषुः n. eine best. rhetorische Figur. Beispiel MaTr. 10, 32.
 शुश्रूषयिषुः Adj. das Ende bezeichnend Tiyya-Bh. 1, 9, 1, 5.
 शुश्रूषयिषुः Adj. ein Ende mit dem Plute gesprochen Vayik.
 शुश्रूषयिषोः f. ein best. Text S. S. S. 213.
 शुश्रूषयिषुः १) wiederholt Daçak. 56, 5.
 शुश्रूषयिषुः
 शुश्रूषयिषुः MaTr. S. 1, 9, 3.
 शुश्रूषयिषुः Adv. je dazuzischen Hexasl. 1, 329, 31.
 शुश्रूषयिषुः (f. ष्यौ) Tiyya-Bh. 1, 3, 2 fehlerhaft für ष्यो.
 शुश्रूषयिषुः MaTr. S. 3, 10, 1.
 शुश्रूषयिषुः Nam. 7, 78. °यमर् इ. St. 15, 343.
 शुश्रूषयिषुः Goss. 1, 3, 31.
 *शुश्रूषयिषुः m. ein (im Gaps) — enthaltener Gaps Sch. zu P. 1, 1, 71. 2, 1, 25.
 शुश्रूषयिषुः Adj. f. treisig Hexasl. 1, 447, 25. 418, 3.
 शुश्रूषयिषुः १) mit dem Hünden zwischen den Enten Hexasl. 1, 100, 11.
 शुश्रूषयिषुः Adj. = शुश्रूषयिषुः १) Hexasl. 1, 94, 15.
 शुश्रूषयिषुः m. das Verzeichnen °यि म्पु verzzeichnen Daçak. 38, 11.
 शुश्रूषयिषुः m. Gynaeceum Daçak. 38, 18.
 शुश्रूषयिषुः Adj. mit der Flatscheite nach innen gehöret Hexasl. 1, 703, 5.
 शुश्रूषयिषुः m. das Inneres des Mundes Çikāṣ. S. 22, 2.
 शुश्रूषयिषुः Adj. zu den Atoṅken gehörig Varik.
 शुश्रूषयिषुः MaTr. S. 3, 6, 6.
 शुश्रूषयिषुः m. eine best. Krankheit der Atmungsorgane Acsu-P. 31, 25.
 शुश्रूषयिषुः Adj. innerhalb eines Sāman erzeugt.

nend SuBrāhmaṇ. 27, 2.
 शुश्रूषयिषुः zu streichen.
 शुश्रूषयिषुः n. Köllern im Leibe.
 शुश्रूषयिषुः Adj. einen Leistenbruch heilend Balc. 1, 732, 12.
 शुश्रूषयिषुः Adj. seifiges Leibesöfen habend Mbh. 4, 39, 17.
 शुश्रूषयिषुः NaTr. 1, 51, 8, 25.
 शुश्रूषयिषुः Adj. das Wort शुश्रूषयिषुः enthaltend Tiyya-Bh. 12, 3, 3.
 शुश्रूषयिषुः n. eine Form der Kalk Balc. 5, 10. Çikāṣ. Sāh. 1, 7, 21. Waa 347.
 शुश्रूषयिषुः
 शुश्रूषयिषुः (wohl so zu lesen st. °यिषुः) Adv. so dass alle Speisen der Reibe nach umgehen Pañ. Goss. 1, 19, 13.
 शुश्रूषयिषुः n. = शुश्रूषयिषुः Hexasl. 1, 231, 3.
 शुश्रूषयिषुः Adj. Speise enthaltend Hexasl. 2, 108, 7.
 शुश्रूषयिषुः n. = शुश्रूषयिषुः Acsu-P. 32, 3.
 शुश्रूषयिषुः १) माः Adj. nur von einer Seite einen Attātra heilend Vayik.
 शुश्रूषयिषुः m. der Sohn eines Buhlen Çikāṣ. Goss. 3, 12.
 शुश्रूषयिषुः Adj. zu etwas Andern dienend. Nom. षु न. Kap. 5, 61.
 शुश्रूषयिषुः Nom. sbstr. षु न. Kap. 3, 15.
 शुश्रूषयिषुः Adv. je nach dem Laut SuBrāhmaṇ. 25, 2.
 शुश्रूषयिषुः १) शुश्रूषयिषुः f. eine Gottheit der Eingangsgesellschaft Çikāṣ. Goss. 1, 3.
 शुश्रूषयिषुः ¹) Dat. Inf. einzukönnen RV. 7, 33, 8.
 शुश्रूषयिषुः 2. lies folglich.
 शुश्रूषयिषुः f. श्री Bāçā. 2, 55.
 शुश्रूषयिषुः Adj. md Schäden zufügend, sehr übel Nam. 9, 1.
 शुश्रूषयिषुः n. das Hinwegstreichen und Name eines Sämas Tiyya-Bh. 5, 8, 2.
 शुश्रूषयिषुः
 शुश्रूषयिषुः m. Unparteilichkeit Ind. St. 15, 377.
 शुश्रूषयिषुः Adj. ausser dem Hause befindlich Çikāṣ. Goss. 3, 2. उगोष्ण Pin. Goss.
 1. शुश्रूषयिषुः Nam. 8, 11.
 शुश्रूषयिषुः, शुश्रूषयिषुः n. (so zu lesen) Mbh. 14, 119.
 शुश्रूषयिषुः Adj. nicht zu Fall bringend, — zum Verlust der Kaste führend ÁBr. 3.
 शुश्रूषयिषुः = शुश्रूषयिषुः Hexasl. 1, 709, 6. 10. °यिषुः Adj. daran leitend 707, 2.
 शुश्रूषयिषुः
 शुश्रूषयिषुः m. die Frucht der Aṅgāyāñā Kāka 6, 21.
 शुश्रूषयिषुः Nam. 3, 111.

वर्द्ध Adj. (f. घा) frei von Selbsterschätzung
Nassn. 1,31.
वर्द्धत्त m. nicht der Anlaut eines Wortes P. 3,3,21.
वर्द्धत्तश्च Adj. nicht am Ende eines Wortes
stehend P. 3,3,21, Sch.
वर्द्धष्ट्रि f. ein Blick des Missfallens NASSN. 5,119.
वर्द्धमान Adj. nicht fallend TS. 4,1,6,3.
वर्द्धनश्च auch sich sträubend (Mäthen am Kör-
per) NASSN. 6,73.
वर्द्धनश्चु Adj. sich öffnend NASSN. 6,101.
वर्द्धनश्चि f. Verdröbung, Verdröbung TĪPPA-
Ba. 12,4,10. VARRĪ.
वर्द्धनेषु auch zurücknehmen Nis. 4,31.
वर्द्धनाथश्च n. ungrammatische, falsche Aussprache
KĪVĪN. 3,157.
वर्द्धनान्तिक Adj. ohne वर्द्धनेषु 1) AOS-P. 31,15.
*वर्द्धनाथ m. Hinterkörper LICENC. 903.
वर्द्धमान Adj. nicht weggegangen TĪPPA-Ba.
1,3,17.
वर्द्धमानि 3) 4) ein best. Buchstein MATR. S. 2,
8,11. — 4) N. pr. einer Surāṅgā Ind. St. 11.
— 4) Titel eines Werkes BÜHLEN, Rep. No. 47.
— 4) 8) ein best. Sprach VASIN. JOCAS. 8,6.
वर्द्धपरिचय m. N. pr. eines Fürsten Ind. St. 13,192.
वर्द्धाद्धृत् Nom. sg. eines Vergehens schuldig
CIT. 10,14.
वर्द्धद्वेषु NASSN. 3,76.
वर्द्धपात्रि m. das Nichtverstreiten MATR. S. 3,6,7.
वर्द्धपात्रिश्च Adj. weder einen Andern kein Zeit ge-
schlecht HANIKAI 1,13,3.
वर्द्धपात्रि m. Nichtzerstreuung MATR. S. 1,4,2.
वर्द्धपात्रिष्वादि Adj. von ungeschwächter Kraft.
Nom. abstr. ०३ n. DACAS. 44,1.
वर्द्धपरिग्रहीत Adj. 1) nicht eingepfercht TĪPPA-
Ba. 4,8,16. — 2) von Niemand in Besitz genom-
men, N. gehörend ०३.
2. वर्द्धपरिग्रहः Niemand gehörend HANIKAI 1,44,15.
वर्द्धपरिग्रहः Adj. nicht gemessen zu bestimmen.
वर्द्धपरिग्रहः Adj. anandant Sept. 2,188,2.
वर्द्धपरिग्रहिणः Adj. nicht geschlagen VISHNU VĪ-
SVAK. 98,29.
वर्द्धपरिग्रहिणी Adj. nicht ganz zu Ende gegangen
Tag.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. dessen Befehle beachtet werden
MUSAN. 67,1 (10,3).
वर्द्धपरिभूषणम् Adv. nachlässige Maße TS. 4,
4,28,1.
वर्द्धपरिभातः Adj. unermüdet, anermüdet.
वर्द्धपरिभातः n. kein eingeschlossener Platz TĪPPA-

Ba. 4,8,16.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. = परिभूषणः (NĪKAN.) MBH.
11,104,39, v. 1.
वर्द्धपरिभूषणी Adj. nicht mangelnd 41,21.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. unbekannt R. 5,81,7. Spr. 943.
वर्द्धपरिभूषणः (Häcker.) Adj. nicht übergeben
MATR. S. 3,1,3.
वर्द्धपरिभूषणः MATR. S. 3,7,3.
*वर्द्धपरिभूषणः f. N. pr. KĪG. zu P. 2,1,30.
वर्द्धपरिभूषणः.
वर्द्धपरिभातः Adj. Andern keinen Schmerz be-
reitend. Nom. abstr. ०३ पितृ f. HANIKAI 2,9,18,1.
वर्द्धपरिभूषणः und वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht gemocht SASSN.
P. 4,31,6. 7,0.
वर्द्धपरिभूषणः richtig. वर्द्धपरिभूषणः m. das Brechen
(Intranz.) an einer Stelle, wo kein Gelenk ist, d. h.
das Brechen im Gegensaatz zum Biegen; vgl. घा.
वर्द्धपरिभूषणः मयि न ममेत्येव कथं चिन् MATR. 12,133,10.
वर्द्धपरिभूषणः n. das Schmelzen MUSA. (n. A.) 102,9.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. zu läugnen, — verneinen KAP.
5,128.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht fliehend.
वर्द्धपरिभूषणः f. Verengung KĀKAS. 1,36.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. schenkend, bald zu bald an-
ders sendend NASSN. 6,166.
वर्द्धपरिभूषणः m. Titel eines gramm. Werkes
BÜHLEN, Rep. No. 274.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht zerlegen. Nom. abstr. ०३
f. NASSN. 8,15.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. unerschützlich NASSN. 7,11.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. ungeschliffen AV. PAṆP. 2,5,4.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. einen falschen Ton singend R.S. 147.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. amüßlos ०३. GĀN. 2,12, 6,1.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. dem Elster (Acc.) wegzunehmen ist
०३.
वर्द्धपरिभूषणः 4) R. GOR. 2,24,12.
वर्द्धपरिभूषणः MATR. S. 1,4,3.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht gepulvert HANIKAI 2,9,75,10.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. = घापय NASSN. 4,62.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. mit keiner bösen Krankheit be-
haftet HANIKAI 1,14,16.
वर्द्धपरिभूषणः.
वर्द्धपरिभूषणः n. Äquivalent MATR. S. 1,10,2.
वर्द्धपरिभूषणः ०३. NASSN. 9,30.
वर्द्धपरिभूषणः in डुपयान.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. entsetzt NASSN. 4,16.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. (f. ०३) nicht gelüßig HANIKAI 1,
681,17.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht mehr treffend ०३. GĀN.
6,3.

वर्द्धपरिभूषणः Adj. keinen Durst empfindend SASS-
NIPAN. 42,6.
वर्द्धपरिभूषणः MATR. S. 4,13,1.
वर्द्धपरिभूषणः.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. (f. घा) für Säure und Fleck nicht
dunkel SASSNIPAN. 8,7.
वर्द्धपरिभूषणः m. das Nichtteilerersehen MATR.
S. 3,8,1.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. (f. घा) ohne Wiedergeburst HANIKAI
1,213,3.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. Aintungstzeit NASSN. 2,10.
वर्द्धपरिभूषणः m. nicht das Ziel des Menschen, —
der Seele Kap. 1,17. 83, 5,78.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. auch inhaltlos, nichtsagend
HANIKAI. 138,7.
वर्द्धपरिभूषणः m. kein Pótabhgt MATR. S. 2,11,3.
वर्द्धपरिभूषणः 1) 4) 3. Dies präpariertes ०३. — 4) früher
nicht veräußert ०३.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. in Bezug auf Pflicht und
Lebensweise nicht seinen eignen Weg gehend
AOS-P. 18,22.
वर्द्धपरिभूषणः n. kein richtiger Pṛshtha TĪPPA-Ba. 5,2,4.
वर्द्धपरिभूषणः MATR. S. 2,2,3.
वर्द्धपरिभूषणः m. N. pr. KAP. 5,11. 44.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. ohne Vollmondster MĀP. U.
1,2,3.
वर्द्धपरिभूषणः.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht offenbar gemacht CIT. 10,14.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. (घा) = वर्द्धपरिभूषणः HANIKAI 1,69,1.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht angeeignet.
वर्द्धपरिभूषणः.
वर्द्धपरिभूषणः TS. 6,3,4,8.
वर्द्धपरिभूषणः n. Unkenntnis VARRĪ.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht mit dem zweiten SV 12 be-
genommen und dem dritten endend SASSNIPAN. 17,2.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht ärztlich behandelt
wardend KRANKHEIT.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. nicht angenehmen TĪPPA-
Ba. 13,7,12. 12.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. Nichts annehmend.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. Nichts wissen wardend von
(Acc.) MBH. 2,60,6.
वर्द्धपरिभूषणः MATR. S. 3,3,3. 6,6.
2. वर्द्धपरिभूषणः Adj. verläßt, ruft aus HANIKAI 131,20.
1. वर्द्धपरिभूषणः m. Engstimmigkeit.
2. वर्द्धपरिभूषणः Adj. ungeliebt.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. ununterbrochen DACAS. 4,11.
वर्द्धपरिभूषणः 3) वर्द्धपरिभूषणः.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. ungeliebt.
वर्द्धपरिभूषणः Adj. sich nicht widerstehend. ०३-

षा so v. s. nicht weitergehend Äsar.
 यदतिविषयम् n. das Nichttreffen von Maasregeln
 Moosa. 70, 21 (117, 13). Am Anf. eines Comp.
 ohne aller Haasikha Ctc. 10, 27.
 यदतिथिकम् und यदतिथिकं.
 यदतिथिः f. Uebestand TBa. 1, 2, 8, 1.
 यदतिथिकः.
 यदतिथिकम् Adj. nicht von Pratihartar weiter-
 brochen Tāpaa-Ba. 7, 1, 1.
 यदपि Adj. nicht zurückgeben Tāpaa-Ba. 6, 10, 15,
 16, 18.
 यदप्रयत्नम् n. nicht das erste Opfer Vāsis.
 यदइष्टं Adj. nicht verdorben (moralisch) Jīā, 3, 369.
 यदप्रियम् Adj. (f. षा) Hwaioa 1, 344, 70.
 यदप्रतिजित्तं Adj. nicht hoch geriet Hwaioa 1, 899, 2.
 यदप्रकृतं Adj. nicht in Gebrauch genommen Matr.
 S. 1, 9, 7.
 यदप्रयोगं auch Nichtanwendung Tāpaa-Ba. 8, 9, 11.
 यदप्रत्ये० also dass die Welt zu Grunde ginge
 Bau. 10, 25.
 यदपवित्तं Adj. nicht angekümdigt Äsar.
 यदप्रसन्नं 3) verwöhnt, großmüt auf (Loc.) Ctc.
 10, 14.
 यदप्रसन्नं m. das Nichtinfallen.
 यदप्रत्यावृत्तं.
 यदप्रकृतं auch nicht in normalen Zustande sich
 befindend Hwaioa 1, 49, 5, 11.
 यदप्रापम् n. sein Lebensantheil Matrara. 6, 19.
 यदप्रापित्तं Adj. nicht erlangt lobend MBa. 14,
 90, 31.
 यदप्राप्तं f. das Nichterreichen Kap. 3, 94.
 यदप्राप्तित्तं Adj. ohne Sünde Äsar.
 यदप्राप्तारिकं Adj. (f. षा) zur Unzeit vorgebracht
 Mā. 1876) 93, 1.
 यदप्रिवर्कं Adj. (f. षा) Unliches erweisend Aso-P.
 6, 14.
 यदप्रोक्तित्तं Adj. = यदप्रियकृतं Hwaioa 1, 332, 21.
 यदप्रोषम् m. Nichtverbreuung Naisa. 7, 25.
 यदप्रत्ययं, Partic. f. = यिता Naisa. 1, 143.
 यदप्रत्ययं.
 यदप्रत्ययं n. Sitz in den Wassern Matr. S. 2, 7, 15.
 यदप्रत्ययं 1) auch ungesigelt. मन्वृ TS. 3, 1, 8, 2.
 यदप्रतिष्ठं Adj. überaus reichlich Tāpaa-Ba. 7, 3, 19.
 यदप्रत्ययं Adj. nicht viel (sitzig) (Sitz) Äsar.
 यदप्रयामित्तं Adj. nicht kommend Naisa. 6, 54.
 यदप्रत्ययकृतं Adj. nicht durch die Angewörigen
 beehrt Ctc. 92.
 यदप्रियम् Adj. nicht erhöhend MBa. 12, 10, 22.

यदप्रियं 1) c) धा N. pr. einer Tochter Bhārgava's
 VP. 3, 223.
 यदप्रियं n. Lohnstätte Acco-P. 29, 12.
 यदप्रियमभक्तम् m. = यदप्रियम् Acco-P. 30, 1.
 यदप्रियम् m. Bein. Brahman's Daas. 30, 15.
 यदप्रियम् m. Bein. Brahman's 1, 780, 21.
 यदप्रत्ययवर्षित्तं Adj. sein hervorragender Ge-
 st. Höher Matr. S. 3, 6, 5.
 1. यदप्रत्ययः 1) auch so v. s. kein echter Brāhma-
 Namio 1, 38, 3. fgg.
 यदप्रत्ययः Adj. ungewisser Tāpaa-Ba. 9, 9, 9.
 1. यदप्रत्ययः 2) eines Sohnes des Idhmagikha Bala.
 P. 5, 20, 3. 3. Das Kind Dharmas ist eine Personi-
 fication von 4) e), also n. Balā, P. 4, 1, 5, 9. — 3) d)
 N. pr. eines Flusses in Krauākadivpa Balā. P.
 5, 20, 22. — 4) e) hierher vielleicht Hwaioa 1, 723,
 18. 727, 1. 770, 19. 2, 8, 81, 14. 82, 1, 1. 84, 5, 99, 2. —
 d) N. pr. des von Abhaja beherrschten Varsha in
 Pākhaśādivpa Balā. P. 5, 20, 3.
 यदप्रदत्तिसारं Titel eines Werkes Būmā, Rep.
 No. 409.
 यदप्रियं Adj. keinen Ernährer lobend Būmā, im
 Comm. zu Äsar. 2, 27, 2.
 यदप्रियोप Adj. nicht dir (das Herrn) gehörig Da-
 48, 40, 6.
 यदप्रियीकृतं Adj. nicht in Arche verwandelt,
 so v. s. reifer man nicht verdorren Hwaioa 1, 26, 2.
 यदप्रियः f. c) Tāpaa-Ba. 6, 7, 3.
 यदप्रत्ययव्यवस्था f. Titel eines Werkes Būmā,
 Rep. No. 703.
 यदप्रियं auch verliert Naisa. 4, 2, 7, 15.
 यदप्रियकृतं Adv. in den Gehörig Naisa. 7, 62.
 यदप्रियकृतं n. das Hinsatzreiben und Naisa eines
 Sāman Tāpaa-Ba. 5, 8, 3.
 यदप्रियकृतं.
 यदप्रियकृतं 3) fehlerhaft für यदप्रियः.
 यदप्रियकृतं liesse sich anders fassen, wenn
 man 1) इष्टः dass ergänze.
 यदप्रियकृतं m. N. pr. eines Sohnes des Jāgubādhū;
 n. N. pr. des von ihm beherrschten Varsha Bala.
 P. 5, 20, 3.
 यदप्रियम्.
 यदप्रियम् n. feindseliges Ausgehen auf (Gen.) Kā-
 2, 7.
 यदप्रियप्रियमित्तं Adj. zu entstehen. यदप्रियः Kā-
 2, 8, 3.
 यदप्रियमित्तं m. N. pr. eines Būhi im 6ten Ma-
 vāntara VP. 3, 12.
 यदप्रियमित्तं m. Bezeichnung Matr. S. 2, 4, 2.
 यदप्रियमित्तं Adj. zu füllen Matr. S. 1, 10, 7.

यदप्रियं 2. 2 lies यदप्रियम्.
 यदप्रियमित्तं Adv. in Gegenwart des Liebeten
 Ctc. 10, 18.
 यदप्रियमित्तं Adj. überlegen Sit. zu RV. 3, 34, 1.
 यदप्रियमित्तं 1) c) ein best. Ekāha Vāsis.
 यदप्रियमित्तं Adj. gleichbürtig Plā. Gya. 3, 3, 3.
 यदप्रियमित्तं Adj. das Wort यदप्रिय enthalten Tāpaa-
 Ba. 16, 6, 5.
 यदप्रियमित्तं m. = यदप्रियमित्तं N. pr. eines Sohnes
 des Maau Kākkhusha Aso-P. 18, 5.
 = यदप्रियमित्तं Adj. beruhend, entstandend Daas.
 68, 4.
 यदप्रियः.
 यदप्रियकृतं. lies = यदप्रियः.
 यदप्रियकृतं 7) N. pr. eines Būhi im 6ten Ma-
 vāntara VP. 3, 12.
 यदप्रियः 1) Dat. Inf. zu berühren RV. 2, 10, 5.
 यदप्रियः n. der Schöner Vāsis.
 यदप्रियकृतं m. Pl. Bez. der Vajicā im Kugadivpa.
 यदप्रियकृतं = यदप्रियः.
 यदप्रियकृतं.
 यदप्रियकृतं n. das Kennzeichnen Hwaioa 1, 366, 13.
 यदप्रियकृतं Adj. preisenswerth Naisa. 3, 57.
 यदप्रियकृतं aber krieffig, frisch.
 यदप्रियकृतं n. Wunsch.
 यदप्रियकृतं = यदप्रियः, aber wohl fehlerhaft.
 यदप्रियकृतं Adv. mit 1) offenbar werden Naisa.
 5, 1, 6.
 यदप्रियकृतं Nom. sg. Anzeiger, Anreder TBa.
 3, 10, 8, 3. 9, 7. 40, 2.
 यदप्रियकृतं auch zurecht, Juste wortend.
 यदप्रियकृतं 3) VP. 3, 16, 15.
 यदप्रियकृतं 1) = यदप्रियः m. Vāsis.
 यदप्रियकृतं.
 यदप्रियकृतं f. das Zustandekommen Acco-P. 29, 12.
 यदप्रियकृतं f. den Geliebten (Acc.) zu
 besuchen heucheltichtig Ctc. 10, 18.
 यदप्रियकृतं m. das Besprechen Äs. c. 4, 8, 3.
 यदप्रियकृतं zu besprechen, — bezeugen Matr. S. 1, 8, 8.
 यदप्रियकृतं m. Besprechung Vāsis.
 यदप्रियकृतं f. Hwaioa Tāpaa-Ba. 6, 4, 15.
 यदप्रियकृतं auch nicht verbunden Moosa. 63, 9, 10, 2.
 यदप्रियकृतं m. N. pr. eines Sohnes des Kītraka VP. 3,
 4, 30.
 यदप्रियकृतं Adj. nicht tief, gering Yaia. Joca. 7, 2.
 यदप्रियकृतं Nom. sg. Nichtgenesser. Nom. abstr.
 = कृतं n. Kap. 3, 58.
 यदप्रियकृतं Adj. ungewisst Hwaioa 1, 675, 21.
 यदप्रियकृतिकं Adj. (f. षा) latet zunehmend Naisa
 4, 6.

सभ्यनकपया S. 92, Sp. 3, Z. 2 nicht an falscher Stelle.

सभ्यनकारक in सभ्यन्.

○सभ्यनविपि Adj. hinabgehend in ऽपार.

सभ्यन्द्वाय् m. das dem Feuer der Vedi nahegehörig und mit diesem sich mischende wilde Feuer MATR. S. 1,8,3.

सभ्योर्लुका.

सभ्यसाधवा n. das Zerufen im Ritual YATK.

सभ्यसङ्ग m. ein best. Ekāha.

सभ्यतपित्वि f. = सभ्यतपित्वि 1) NASS. 8,7.

सभ्युत्तरी, gotr. धर्मउत्तरी; statt dessen धर्मि-
ज्जा MAO. Acc. 39.

सभ्युत्तरी f. das Entgegengehende DAQAK. 27,10.

सभ्युत्पत्ति n. = सभ्युत्पत्ति 1) DAQAK. 70,3.

सभ्युत्पत्ति 1) Nom. abstr. °त्ति f. DAQAK. 92,14.

सभ्युत्पत्ति Gen. Inf. (abhängig von ईश्वर) zu er-
langten Ait. Br. 7,25.

सभ्यम् m. Vogel AAST-P. 8,14.

सभ्यगिरि m. N. pr. eines Berges HEALOS 1,315,18.

सभ्यमत्त n. Uneigennützigkeit HEALOS 2,0,5,6.

सभ्यमत्तम् Adj. = सभ्यमत्त HEALOS 1,503,4.

सभ्यमत्त Adv. nicht in geringem Masse NASS. 3,17.

सभ्यनीच.

सभ्यर्षे.

सभ्यरुद्रय Adj. (C. षी) untern Herzans DA-
CAK. 6,1.

सभ्यगिरि m. der Berg Meru KILAK. 2,33,4,162.

सभ्यचुपी f. des Gaṅgā Ind. St. 13,296.

सभ्यनखमात्स्यम् n. Titel eines Werkes BIL-
LES. Rep. No. 48.

सभ्यर्वेत Bez. des Meru HEALOS 1,333,32.

सभ्यपुर् n. = सभ्यपुरी DAQAK. 2,11 (am Ende
eines adj. Comp.).

सभ्यन्वु f. eine Aparas HEALOS 1,301,4,315,9.

सभ्यन्ती f. dass. ebend. 1,344,25.

सभ्ये चाकल्पम्, सभ्ये चाकारणम् u. सभ्ये-
चापान्तं (Titel von Werken BILLES. Rep. No. 49. fgg.)

सभ्यमर्षी Adj. f. MATR. S. 2,4,7. 8 st. तपमर्षी
or TS.

2. सभ्यी, auch ohne Fleisch Pl. Gpa. 1,3,28.

सभ्यन्त Adj. Isten Raum habend in (Loc.)/C. 3,7,2.

13.3.

सभ्याप auch mit Anrede von Brahman HEALOS
1,793,7.

सभ्यितlich auch Unbegrenztlich NASS. 4,63.

सभ्यित्रवाचिन् Adj. = सभ्यत्रवाचिन् B. GOS. 2,8,27.

सभ्यित्वम् Adj. Pl. nicht beide Geschlechter unter-
einander ऽत्वं. GOS. 4,2,3.

सभ्यो Adv. mit कर्त्तु mit dem Namen सभ्यो be-
-

gen NASS. 4,63.

सभ्युक्त 4) wobei man nicht alle Finger an der
Spitze über Sakrotropas, 16,4.

सभ्युत्थानम् Adj. = सभ्युत्थन् NASS. 6,105.

सभ्युत्थार्थम् Adj. für das Ansetzen nützlich MBH. 12,
209,7.

सभ्युत्थ 3) f) v) eines Flusses HEALOS 1,314,12.

सभ्युत्थिन् Adj. wie Nektar geschichtet MATR. S.

3,4,4.

सभ्युत्थित NASS. 2,101.

सभ्युत्थानम् n. eine best. Mäxter KĀRKA 6,14.

सभ्युत्थार्थिन् Adj. Nektar ragend Cl. od. PACU.
64,9.

सभ्युत्थार्थिन् n. eine unverspüßliche Decke TAITT.
Ā. 10,33.

सभ्युत्थाम् KĀRKA 6,7,9.

सभ्युत्थानार्थिन् n. eine unverspüßliche Unterlage
TAITT. Ā. 10,32.

सैन्धवात्रय.

सैन्धुवाञ्छित Adj. den Tod nicht fürchtend NASS.
9,57.

सैन्धुव्यम् T. Br. 3,7,4,14.

सैन्धुवि 1) Nom. abstr. °त्ति f. DAQAK. 32,14.

सैन्धुविष्ठा 6) f) zweier Flüsse HEALOS 1,314,11,
315,15.

सैन्धुकुण्डलिका f. Wasserlöcher SOGA. 1,205,14.

सैन्धुस्यम् NASS. 1,112.

सैन्धुसंत Adj. im Wasser geboren. Rudra-Çiva
HEALOS 1,207,21.

सैन्धुसंताना f. Bein. der Lakshmi DAQAK. 40,5.

सैन्धुसिन्धि f. eine Gruppe von am Tage Nehen-
den Lotosen NASS. 2,48,7,57.

सैन्धुसिन्धि m. Region der Regenzeit NASS. 2,48.

सैन्धुस्यामायि m., so zu lesen.

सैन्धुस्यवधु m. Bein. der Sonne HEALOS 1,760,5.

सैन्धुस्य 2) HEALOS 1,284,15, 288,9.

सैन्धुस्य, सैन्धुषा MATR. S. 3,8,9.

सैन्धुषा Adj. nicht angebrüt, — ungeschlossen MATR.
S. 1,8,6.

सैन्धुषेवय Adj. nicht Jata zur Gottheit habend
MATR. S. 3,2,3.

सैन्धुषे Det. Inf. zu gehen RV. 1,37,3.

सैन्धुषोत्त m. N. pr. eines Berges Divāiv. 43.

सैन्धुषित्त Adj. von freiwillig gereinigten Spei-
sen lebend ऽपार.

सैन्धुष्य Adj. nicht mit einer Bitte ansetzen von
(Gen.) Ind. St. 13,229.

सैन्धुष्यम्.

सैन्धुष्यम् Adj. nicht kompfestry B. 7,8,3.

सैन्धुषित.

1. सैन्धुषि 9) Zerstretheit ऽपार.

सैन्धुषिन् Adj. (vom geliebten Gegenstände) ge-
trant NASS. 4,13,27.

सैन्धुषिषि Adj. (C. षी) mit Eisen besetzt ऽपार.

सैन्धुषिन् u. am Ende eines adj. Comp. °त्त
KĀRKA 6,7.

सैन्धुषिषेप Adj. zur Eisenrost, — Eisenfärblich
KĀRKA 6,19.

सैन्धुषु Caus. 0) Jmd (Acc.) versetzt mit (Instr.)
TS. 5,1,4,2.

सैन्धुषुक्त Adj. (Bodränge) nicht schützend AAS-
P. 18,11.

सैन्धुषुत्त Adj. frei von Rakshas MATR. S. 3,7,7.

सैन्धुषुत्त wohl eine best. Frucht HEALOS 1,621,
9, 622,3.

सैन्धुषुत्त Adj. keine Öffnung habend NASS. 3,11.

सैन्धुषुत्त Adj. ohne Gur Matr. S. 3,9,4.

सैन्धुषुत्तम्.

सैन्धुषुत्तम् (C. Gierichgültigkeit gegen) (Loc.) (Sic. D. 22.

सैन्धुषुत्त Adj. nicht erlangend, voll von NASS. 6,65.

सैन्धुषुत्त n. Röhre HEALOS 1,288,18.

सैन्धुषुत्त Adj. gelb gespreizt TS. 5,8,6,1.

सैन्धुषुत्त am Ende eines adj. Comp. = सैन्धुषुत्त
KĀRKA 6,74.

सैन्धुषुत्त MATR. S. 1,8,3.

सैन्धुषुत्त Adj. keinen Appetit habend zu (Loc.)
HEALOS 1,3,22.

सैन्धुषुत्त Adj. unlosbar YAS. Bp. S. 70,8.

सैन्धुषुत्त n. Sonnenstrahl NASS. 2,100.

सैन्धुषुत्त Adj. zufließend KILAK. 4,16.

सैन्धुषुत्त auch dem zu Ehren der Arka darge-
bracht wird (MATR. S. 2,2,9) und das Wort षुत्त
enthaltend (TĀYJA-Br. 5,1,3).

सैन्धुषुत्त NASS. 2,87.

○सैन्धुषुत्त n. das Errechenzen daroch KĀ. 2,4,6,15.

सैन्धुषुत्तार्थित्व, lies सैन्धुषुत्तार्थ.

सैन्धुषुत्तार्थ Nom. sg. Nutzen stiftend KILAK. 5,229.

सैन्धुषुत्तार्थ eines Vortheils wegen HEALOS 1,
80,20.

सैन्धुषुत्तार्थ Adj. Nutzen schaffend. Rudra-Çiva
HEALOS 1,208,1.

सैन्धुषुत्तार्थ Adj. den Nutzen während ऽपार.

सैन्धुषुत्तार्थ auch das Spenden mit geistlicher Ab-
sicht HEALOS 1,14,5.

सैन्धुषुत्तार्थ Adj. Anbachtig B. GOS. 2,16,34.

सैन्धुषुत्तार्थ Adj. dem Inhalte —, dem Stoffe nach
reich KĀRKA 3,8.

सैन्धुषुत्तार्थ Adj. goldstrotz DAQAK. 66,12.

सैन्धुषुत्तार्थ mit षुत्त, सैन्धुषुत्तार्थि = सैन्धुषुत्तार्थि
ed. Bomb. 2,31,16. Vielleicht ist सैन्धुषुत्तार्थि gemeint.

वचस्वन ३) genauer die linke Zunge Comm. zu Yasayta. 96,91.
 वचस्वित्तल n. Aufmerksamkeit Nassa. 5,19.
 वचस्वत्सल 1) a) Nom. abstr. वचस्वत्सल n. Nassa. 2,103.
 वचस्वत्सलित Adj. (f. वचस्वत्सलित) mit der Öffnung nach unten Tippiya-Ba. 2,13,1. 2. Nom. abstr. वचस्वत्सलित n. Comm. वचस्वत्सलितवचस्वत्सलित n. ein Wafelreißer im Sagen von Unanständigkeiten Hansakā. 98,23.
 वचस्वत्सलित n. Querschnitt Uralva zu Viala. Bhu. 7,1.
 वचस्वत्सलित n. kein Zwerg Acon-P. 4,16.
 वचस्वत्सलित (?) Mink. P. 49,17.
 वचस्वत्सलित Adj. dem der Öffnung nicht verboten (ist). Nom. abstr. वचस्वत्सलित f. Nassa. 3,11.
 वचस्वत्सलित Adv. ungeheuer Moolia. 79,1133,7.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht stützend, unerschütterter Katala. 60,132.
 वचस्वत्सलित Adj. auch unerschüttert Ait. Ba. 8,11.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht vertrieben MBa. 12,237,27.
 वचस्वत्सलित m. das nicht aus der Ordnung Kommen Matrā. S. 2,5,2.
 वचस्वत्सलित Adj. sich nicht beugend Nassa. 4,32.
 वचस्वत्सलित Adj. 1) unerschütterlich. - 2) fehlerlos.
 वचस्वत्सलित n. Nom. abstr. वचस्वत्सलित f. Nassa. 5,130.
 वचस्वत्सलित Adj. sich nicht lange bedenkend Haxiosa. 1,683,2.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht brennend Kānaka. 6,13.
 Nom. abstr. वचस्वत्सलित n.
 वचस्वत्सलित.
 वचस्वत्सलित Adj. die Vorchrift nicht kennend Haxiosa. 1,471,13.
 वचस्वत्सलित n. Nom. abstr. वचस्वत्सलित f. Widerständigkeit (des Schicksals) Moolia. 78,5 (130,9).
 वचस्वत्सलित Adj. (f. वचस्वत्सलित) nicht hinweggehend Nassa. 4,24.
 वचस्वत्सलित Adv. zu derselben Zeit Moolia. 63,1 (103,4).
 वचस्वत्सलित Adj. nicht ausgegattet werdend Ait. Ba. 6,23.
 वचस्वत्सलित m. Nichterlösung Bhaak. 2,1,11.
 वचस्वत्सलित Adj. dem man keine Abführung geben darf Socy. 2,188,1,4.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht ungern gehen Cg. 10,60.
 वचस्वत्सलित Adv. ohne auszurufen Nassa. 3,19.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht vergleichen Moolia. 107,17 (164,19).
 वचस्वत्सलित Adj. 1) vorher nicht gesehen Nassa. 1, 44, 8,12. - 2) nicht erkannt Spr. 6213.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht sehend Nassa. 1,28.
 वचस्वत्सलित Adj. zehnwöchentlich Matrā. S. 3,8,1.
 वचस्वत्सलित 1) das Blindblöcken in Pā. Gha. 2,7,6.

वचस्वत्सलित Adj. unerkennbar Haxiosa. 1,200,16.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht mit dem Veda vertraut Haxiosa. 2,6,73,21, 22.
 1. वचस्वत्सलित. f. वचस्वत्सलित. Acon-P. 41,17.
 वचस्वत्सलित Hāpa. 3,7. वचस्वत्सलित Matrā. S. 1,2,17.
 वचस्वत्सलित f. Titel eines Werkes Bhaakā, Rep. No. 272.
 वचस्वत्सलित Adj. unabhängigen Sinnes Spr. 1088.
 वचस्वत्सलित Adv. ohne dazwischen zu treten, ununterbrochen Matrā. S. 1,10,9.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht geöffnet, Mund Acon-P. 41,19.
 वचस्वत्सलित Adj. Nichts mit einer Krankheit zu thun Aahad. Matrā. 2,64,18.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht entlaufend Matrā. S. 4,1,5.
 वचस्वत्सलित Adj. keiner Ueberreizung schuldig, mit Loc. Haxiosa. 1,32,5.
 वचस्वत्सलित Adj. mit ungezochenen Haar Matrā. S. 2,9,2.
 वचस्वत्सलित. f. वचस्वत्सलित. 15,11.
 2. वचस्वत्सलित mit dem getrennt Haxiosa. 1,200,6, 468,12.
 वचस्वत्सलित Adj. wobei keine Zerstückelung stattfindet Hansakā. 126,3.
 वचस्वत्सलित Adv. mit H zu einem bösen Onen werden Nassa. 3,2.
 वचस्वत्सलित Adj. unermügend Haxiosa. 1,255,3.
 वचस्वत्सलित Adv. ohne Bedenken ebend. 1,702,2.
 वचस्वत्सलित Adj. noch nicht hundert Jahre alt Pā. Gha. 3,16,1.
 वचस्वत्सलित m. Bein. Rudra-Civa's Haxiosa. 1, 203,15.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht liegend ebend. 1,283,16.
 वचस्वत्सलित (f. वचस्वत्सलित) schaltend Daxa. 7,16.
 वचस्वत्सलित 1) Matrā. S. 3,1,6.
 वचस्वत्सलित n. inspiriert Matrā. S. 1,5,7.
 वचस्वत्सलित Adj. = वचस्वत्सलित. Nom. abstr. वचस्वत्सलित n. Matrā. S. 2,2,2. 3,3,2. 7,2.
 वचस्वत्सलित n. das Nickertriumchen des Kopfes Socy. 2,263,18.
 वचस्वत्सलित Adj. ohne Kopf und Hals R. 3,7,8,11.
 वचस्वत्सलित Adj. (f. वचस्वत्सलित) steinlos R. 1,74,15. 6,82,182.
 वचस्वत्सलित Adj. von keinem Handwerk lebend MBa. 1,91,6.
 वचस्वत्सलित. वचस्वत्सलित Adj. und वचस्वत्सलित n. 1. Nom. abstr. Matrā. S. 3,2,2.
 वचस्वत्सलित Adj. mit nicht abgebrochener Spitze Kānaka. 15,19.
 वचस्वत्सलित m. N. pr. eines Wahrgängers Kuvitaka.
 1. वचस्वत्सलित m. Aufrührung Moolia. 168,4 (n. A.).

वचस्वत्सलित Adv. zur A. 108,2. 115,15 (176,9).
 2. वचस्वत्सलित Adj. klar, verständig Moolia. (n. A.) 109,2.
 वचस्वत्सलित Adj. N. pr. eines Kākavartini Divyā. 25.
 वचस्वत्सलित n. das A-poko-Waldchen auf Laṅkā Acon-P. 7,18.
 वचस्वत्सलित Adj. unheimlich Haxiosa. 1,603,7.
 वचस्वत्सलित n. Erdtöter Kānaka. 6,18.
 वचस्वत्सलित Adj. nicht wie eine Zeichenstütze gesprochen Matrā. S. 3,2,1.
 वचस्वत्सलित Adj. Jed (Acc.) Etwas nicht hören (lassend) Haxiosa. 1,235,1.
 वचस्वत्सलित 1) a) Nom. abstr. वचस्वत्सलित f. Unbekanntheit Daxa. 12,16.
 वचस्वत्सलित Adj. aus Thränen bestehend Nassa. 4,26.
 वचस्वत्सलित Adj. was nicht gehört oder getastet wird Haxiosa. 1,235,12.
 वचस्वत्सलित.
 वचस्वत्सलित Adj. von Bussen betreten Tatt. Ān. 16,1,8.
 वचस्वत्सलित Adj. (f. वचस्वत्सलित) für ein Pferd gekauft.
 वचस्वत्सलित m. N. pr. eines Schlangengammas Divyā. 22.
 वचस्वत्सलित 1) a) वचस्वत्सलित f. Matrā. S. 2,6,6. Nom. abstr. वचस्वत्सलित n. 1,6,12.
 वचस्वत्सलित (stark vach) m. Pferdefuß Vartā.
 वचस्वत्सलित.
 वचस्वत्सलित Adj. das Wort वचस्वत्सलित enthaltend Tippiya-Ba. 12,1,12.
 1. वचस्वत्सलित = वचस्वत्सलित 2); vgl. वचस्वत्सलित.
 वचस्वत्सलित m. eine Form Vishṇu's (mit einem Pferdehuf) Acon-P. 42,2; vgl. Haxiosa. 1,209,1.
 वचस्वत्सलित m. Nerium odorum Kānaka. 1,8.
 वचस्वत्सलित.
 वचस्वत्सलित m. das unterirdische Feuer Nassa. 8,81.
 वचस्वत्सलित. lies वचस्वत्सलित.
 वचस्वत्सलित Adj. achtzig Haxiosa. 2,60,18. vach das. 61,2.
 वचस्वत्सलित Adj. den acht grossen Vollkommeneiten gleichkommend Ind. St. 15,300.
 वचस्वत्सलित n. = vach Haxiosa. 1,215,11.
 वचस्वत्सलित Adj. (f. वचस्वत्सलित) acht Jahre dauernd ebend. 1,66,14.
 वचस्वत्सलित f. achthundert Bhaak. 2,64.
 वचस्वत्सलित (so zu lesen) Matrā. S. 3,1,7.
 वचस्वत्सलित vach das Niederfallen zur Erde mit acht Theilen des Körpers Haxiosa. 1,244,13.
 वचस्वत्सलित Adj. 48 (Jahre) während Pā. Gha. 2,6,2.

यद्वाद्यान् f. Nom. abstr. von यद्वाद् यन् **NAIS.** 1,5.
 यद्वाद्यविक्रम m. N. pr. eines Berges **DAZ.** 43.
 यद्वाद्यिन् (f. Pl. die acht Weltregenden Hemi-
 da) 2,20,11.
 यद्वाद्यनिघण्टु m. Name zweier Śāman Āśau. **Bh.**
 यद्वाद्येषु Adj. (Nom. ∞ पू०) achtregig. **Gold TS.**
3,4,4,5.
 यद्वाद्युः Adj. zu किण्वाय **Kṛya.** 13,10.
 यद्वाद्यन्तो Adj. f. achtseitig **TS.** 1,1,6,1.
 यद्वाद्यो m. oder n. = यद्वाद्योऽसि **Heinola.** 1,725,5.
 यद्वाद्युः mit उद् ३) auch schlendern (sine) **Wā.** 5.
NAIS. 4,29. — Mit घातिघण्टु zusammenstellen **Kā-**
RAKA 1,4.
 h. यद्वा Intej. am Ende eines Śāman **Tiṅga-**
BA. 12,3,21.
 * यद्वा (Nom. ∞) nicht er P. 1,1,122.
 यद्वाद्योपनिघण्टु Adj. dessen vorletzter Laut kein Dip-
 telonemant ist P. 4,1,21.
 यद्वाद्युः Adj. nicht verborgen, — zu verbergen **NAIS.**
 1,53.
 यद्वाद्युद Adj. nicht bereinigt, — bewahrt.
 यद्वाद्युः m. keine Einsetzung **Pia.** **Gṇu.** 2,8,52.
 यद्वाद्युः Adj. unzerstört **Pia.** **Gṇu.** 2,14,23.
 यद्वाद्युः auch nicht zu besitzigen, dem kein Ein-
 halt zu thun ist. ∞ Adv. so v. n. auf Nimmerwieder-
 derochen **Tiṅga-**BA. 1,1,21, 22.
 यद्वाह 2) e) im N. **DAZ.** 45,1,1.
 यद्वाहोपनिघण्टु m. Schlußwort **Heinola** 1,79,29.
 यद्वाहो 1) Nom. abstr. ऽतो f. Ind. St. 15, 364.
 यद्वाह्यक Adj. = यद्वाह्ये 1) **ASV-**P. 10,5.
 यद्वाह्यकृ Adj. sich nicht blühend.
 यद्वाह्ययम Adj. nicht genau vorordend **Spr.** 6125.
 यद्वाह्यवद् m. Folge **DAZ.** 72,13.
 यद्वाह्यवेदकृ f. = यद्वाह्ये 2) **YARR.**
 यद्वाह्यवार्थानि m. n. sein Mitschüler **Pia.** **Gṇu.** 2,
 11,9.
 यद्वाह्यतो f. das Keinen seines Gleichen Haben
NAIS. 3,129.
 यद्वाह्यतोपनिघण्टु m. das Nichtabfragen, Nichtbesuchen
Heinola 1,19,7, 46,6.
 यद्वाह्यवर् m. Bein. des Liebesgottes **NAIS.** 3,123.
 यद्वाह्यन Adj. mit keinem Andern gemeinsam, un-
 vergleichlich **DAZ.** 19,3.
 यद्वाह्यवेद m. Nichtbesetzung **MAHA.** in Ind. St.
 13,472.
 यद्वाह्यगुण m. der Liebesgott **NAIS.** 4,118.
 यद्वाह्योपनिघण्टु Adj. dem Ango sich entziehend **R.** 5,81,9.
 यद्वाह्योपनिघण्टु m. das Nichtanverehen, Zusammensein **He-**
inola 1,642,19.
 यद्वाह्यवर्कोपनिघण्टु Adj. unverengt.

यद्वाह्यमना Adj. nicht zu gerühmt **ČAK.** **Gṇu.** 6,3.
 यद्वाह्यनिर्द्वा Adj. (f. ऽतो) nicht verletzend **Tiṅga-**
BA. 7,9,11.
 यद्वाह्यन्तु Adj. steifgemacht, natürlich **KAMAKA** 1,31.
 यद्वाह्यन्तु Adj. ungleichartig P. 3,4,94.
 यद्वाह्यरित Adj. kein Genoss zehend **PAZAN.** 103.
 यद्वाह्यन Adj. nicht ertragend. — duldend **Mc-**
inik. 82, 18 (137, 54).
 यद्वाह्यपठ m. Feindhaftigkeit **NAIS.** 7,17.
 यद्वाह्यव्यय m. Formveränderndeit **PAZAN.** 8.
 यद्वाह्यविक्र. C ३ **Bhāsa.** 3,4,19.
 यद्वाह्यव्युत्कृक m. ein best. Thier. = कालव्युत्कृक
KARAKA 6,12.
 यद्वाह्यव्युत्कृक m. Feuer, Gott **Agni** **HANNA.**
 170,11.
 यद्वाह्यव्युत्कृका **Heinola** 1,647,17. ऽनुवो 763,7.
 यद्वाह्योपनिघण्टु Adj. (f. ऽतो) = यद्वाह्यन्तु **NAIS.** 3,98.
 यद्वाह्यव्युत्कृक Adj. nicht leicht zu erschließen. **Nom.**
 abstr. ऽतो f. **Heinola** 1,333,15.
 यद्वाह्यन्तु Adj. ohne Wagenlenker **R. ed.** **Bomb.** 6,91,28.
 यद्वाह्यन्तु statt des blossen Acc. auch Acc. mit प्रति
MBh. 12,109,12. — Mit घाति ungetroffen sein **NAIS.**
 3,162.
 यद्वाह्यन्तु in घनमृगिन्
 यद्वाह्यन्तु **MATR.** 8, 1,3,18.
 यद्वाह्यन्तिलोपिन् Adj. zwei Entgang sich zie-
 gend **Heinola.** 90,8 (133,8).
 यद्वाह्यन्तिला f. = यद्वाह्ये **Heinola** 2,6,31.
 यद्वाह्यन्तु m. kein rechter **Sīoma** **Tiṅga-**BA. 3,9,9.
 यद्वाह्यन्तु Adj. nicht wie Anekten geschleht
MATR. 8, 3,3,1.
 यद्वाह्यन्तु in einem best. Falle zu sprechen für
 तत्सुम् **Tiṅga-**BA. 7,7,16.
 यद्वाह्यन्तु m. das Nichthaben **MBh.** 14,49,6. = नै-
 ष्टिकमन्त्रचर्च **NILAK.**
 यद्वाह्यन्तु Adj. der sich nicht gebadet oder ge-
 waschen hat **Heinola** 1,99,1 u.
 यद्वाह्यन्तु **Nom.** abstr. ऽतु n. **Heinola** 2,6,8,19.
 यद्वाह्यन्तु auch nicht geoffnet (Augen) **NAIS.** 1,11.
 यद्वाह्यन्तु Adj. nicht sittend **Heinola** 1,681,17.
 यद्वाह्यन्तु Adj. nur vor Gottheit habend **Tiṅga-**
BA. 9,1,24.
 यद्वाह्यन्तु (Nom. ∞) = यद्वाह्ये **MATR.** 8, 2,8,3,
 13,11.
 यद्वाह्यन्तु m. Pflichtvergessenheit **DAZ.** 55,9.
 यद्वाह्यन्तु Adj. dessen erstes Glied (in der
 Zusammensetzung) kein Kiepertheil ist P. 4,1,23.
 1. यद्वाह्यन्तु **MATR.** 8, 2,9,3.
 यद्वाह्यन्तु 1) **MATR.** 8, 1,11,2.
 यद्वाह्यन्तु Adj. am Tage wachend **ČIK.** **Gṇu.** 2,11.

यद्वाह्यन्तु 2. यद्वाह्यन्तु **Pia.** **Gṇu.** 2,13,2.
 यद्वाह्यन्तु Adj. betrübt **NAIS.** 5,121.
 यद्वाह्यन्तु. C. **MA.** **NAIS.** 4,163.
 यद्वाह्यन्तु m. stein Aenderer als die Sonne **NAIS.** 3,99.
 यद्वाह्यन्तु Adj. nicht fündend ebend.
 यद्वाह्यन्तु Adj. nicht zu offen **MATR.** 8, 1,6,19,8,7.
 यद्वाह्यन्तु Adj. ohne Spende **Comm.** zu **Gow.** 1,
 9,7 (KAMAKA, 9,7). **Nom.** abstr. ऽतु n. ebend.
 यद्वाह्यन्तु Adj. unzerkört **YARR.**
 यद्वाह्यन्तु Adv. bis zum Ohrgehörg **NAIS.** 8,37.
 यद्वाह्यन्तु Adv. bis zur Gegend des Ohrs
MBh. 3,99,23.
 * यद्वाह्यन्तु Adv. Abend **NAIS.** 1,28.
 यद्वाह्यन्तु m. Würfelbein **Pia.** **Gṇu.** 2,10,7,7.
 यद्वाह्यन्तु 1) mit sich fortziehend **DAZ.** 77,17.
 यद्वाह्यन्तु Adj. putzschief **DAZ.** 68,9.
 यद्वाह्यन्तु. lies Antheim.
 यद्वाह्यन्तु Adv. vom Warm **NAIS.** 6,106.
 यद्वाह्यन्तु vom Kneben **on** **RAZ.** 4,20.
 यद्वाह्यन्तु **YARR.**
 यद्वाह्यन्तु Adv. bis zum Feinde **Kaṭabha's,**
 d. i. bis **Vishnu** **NAIS.** 6,106.
 यद्वाह्यन्तु Adv. bis zum Entleeren **Bala.** P. 40,
 82,2.
 यद्वाह्यन्तु Adj. der antiekrast **MATR.** 8, 2,9,3.
 यद्वाह्यन्तु 2) lies Betrag, Belauf.
 यद्वाह्यन्तु 1) **Nom.** abstr. ऽतु n. **DAZ.** 65,14.
 यद्वाह्यन्तु Adv. = यद्वाह्यन्तु **HANNA.** 184,18.
 यद्वाह्यन्तु Adv. bis zum Kinde im Mutterleibe **Ind.**
 St. 14,164.
 यद्वाह्यन्तु Adv. (f. ऽतु) **MATR.** 8, 2,1,4.
 यद्वाह्यन्तु f. eine Gottheit des Krestlingopfers
ČIK. **Gṇu.** 3,8.
 यद्वाह्यन्तु Adv. kerrrend **MATR.** 78,7 (171,5).
 यद्वाह्यन्तु kerrnt. lies so lange Mund und Sterne
 bestehen und füge **Heinola** 1,661,18 hinzu.
 यद्वाह्यन्तु **HANNA.** 115,7, 121,13.
 यद्वाह्यन्तु m. n. Pr. eines Priesters **KAUTANA.**
 * यद्वाह्यन्तु Adv. auf's Hieher gestiegen **Ind.** St.
 15,371.
 यद्वाह्यन्तु m. Sonnenschein **Varān** **JOGA.** 5,12.
 यद्वाह्यन्तु Adv. vor Hitze schützend. **वृष्टेरायन्तु**
 vor Regen und H. sich **Heinola** 1,137,19.
 यद्वाह्यन्तु **MATR.** 8, 3,13,16.
 यद्वाह्यन्तु Adj. im **Mitra** **Atigāgall** verfasst
Comm. zu **Tiṅga-**BA. 12,10,2.
 यद्वाह्यन्तु Adv. von **घातिघात** **ČAK.** **on** **Bhāsa.**
4,3,5.
 यद्वाह्यन्तु Adj. ein **Čakra** **Varān** **ČAK.** 10,12.

शान्तिशारिक Adj. (f. ३) gleich wie kein Dornstachel
 शान्तिशारिक f. N. pr. einer Gottheit Hemisai 2,
 4,84,11.
 शान्तिशोभि 4) Vishnu's Mueha. 187, 1 (231,3).
 शान्तिशोभि Adv. mit Hinschluss von Dadhiki
 Nams. 5,111.
 शान्तिशु Adj. ein grosses Gesicht auf Krees lie-
 gend, nicht gleichgültig Nams. 3,61. Am Ende eines
 Comp. herabsichtlichend, herverhebend 6,52.
 शान्तिशु 4) Masterbild. Nom. abstr. शान्तिशु Nams. 4,62.
 शान्तिशुष्यम् Adv. bis zur Gefangenahme
 Ravana's Bilan. 183,3.
 शान्तिशु 4) Adv. Matr. S. 2,10,4. fehlerhaft für शान्ति
 1,16,103,7.
 शान्तिशुष्यम् Adj. der zuerst den Discus fuhrt.
 Vishnu-K. P. 3hga Adu-P. 21,16.
 2. शान्तिशु 2) श्वम् Sonntag Vams. 77,4.
 शान्तिशुर्व.
 शान्तिशुष्यम् Adj. bei den Ädija seine Stütze
 Abend Matr. S. 3,2,9.
 शान्तिशुष्यम् Adv. die erste Leuchte. Rudra-Gita He-
 misai 1,300,14.
 शान्तिशुष्यम् Adv. seit der Verbrennung des Kör-
 pers Nams. 8,42.
 शान्तिशुष्यम् Adj. von Anfang bis zu Ende
 dauernd Ind. St. 13,392.
 शान्तिशुष्यम् Adv. zwölf Jahre während Ind.
 St. 13,410.
 शान्तिशुष्यम् m. = शान्तिशु 2) Hemisai 1,192,12.
 शान्तिशुष्यम् 1) (f. शान्ति) auch zu den einzelnen
 Abschnitten gehörig Cikas. Gau. 6,4. vorchrift-
 mäßig, ordentlich Binas. 3,4,41. — 2) fige m. hinzu.
 शान्तिशुष्यम्, Nom. abstr. शान्तिशुष्यम् Nams. S. 3,6,4.
 शान्तिशुष्यम् Adv. mit कर zur Absicht in Be-
 ziehung bringen Adu-P. 27,51.
 शान्तिशुष्यम् auch Elogium, Thür Hemisai 1,169,9,12.
 शान्तिशुष्यम् 9) auch ein Name der Gauri Hemisai
 1,395,16.
 शान्तिशुष्यम् n. Titel eines Werkes Bülsen, Rep.
 No. 108.
 शान्तिशुष्यम् f. N. pr. einer Surāngā Ind. St. 13.
 शान्तिशुष्यम् m. Pl. = शान्तिशु 1) c) Hemisai 2,20,20,20.
 शान्तिशुष्यम् Adv. vom Gebirge Nila bis zum
 Gebirge Nishā dha sich erstreckend Hemisai 1,395,
 21, 296,6.
 शान्तिशुष्यम् Adv. dass. ebend. 1,307,19.
 शान्तिशुष्यम् 3) n. Herz Nams. 9,100.
 शान्तिशुष्यम् = श्वम् Hemisai 1,396,1.
 शान्तिशुष्यम् mit धव Caus. Jnd (Acc.) Etwas (Acc.) er-

langen lassen Nams. 8,83.
 शान्तिशुष्यम् eine best. Körnerfrucht Matr. S. 2,6,5.
 शान्तिशुष्यम् m. = उपरितम Saktas. 114,13.
 शान्तिशुष्यम् zu streichen; vgl. oben शान्तिशु.
 शान्तिशुष्यम् Adj. bewührend Adu-P. 43,13.
 शान्तिशुष्यम् Adv. gerührend in, unterliegend Lit.
 2,7,12.
 शान्तिशुष्यम् Adv. bis zum Ende des Piedestals
 Hemisai 1,329,7.
 शान्तिशुष्यम् 2) am Ende eines adj. Comp. f. शान्ति
 Nams. 2,0,90,31, 119,13.
 शान्तिशुष्यम् Adv. bis zum untersten Ende des
 Pfeils Nams. 8,5.
 शान्तिशुष्यम्, lies so much man zu fragen —, d. h. sich
 zu richten Ant.
 शान्तिशुष्यम् Adj. den Metram nach vollständig
 Tipka-Ba. 4,8,7.
 शान्तिशुष्यम् शान्तिशुष्यम् शान्तिशुष्यम् शान्तिशुष्यम्
 शान्तिशुष्यम् f. Titel von Werken Bülsen, Rep. No. 364.
 fgg. शान्तिशुष्यम् in den zwei letzten Titeln.
 शान्तिशुष्यम् in शान्तिशुष्यम्.
 शान्तिशुष्यम् m. der Ausspruch einer Antorid Ind.
 St. 13,353.
 शान्तिशुष्यम् Adj. in den Zusammenhängen voll-
 ständig Tipka-Ba. 4,8,7.
 शान्तिशुष्यम् Adj. in den Stoma vollständig ebend.
 श्वम् Comm.
 शान्तिशुष्यम् so zu lesen.
 शान्तिशुष्यम् f. eine best. Çakti Hemisai 1,198,1.
 शान्तिशुष्यम् Adj. den Aparas gehörig Hemisai 1,
 164,12.
 शान्तिशुष्यम् Adv. bis zu Brahman's Welt
 Hemisai 1,273,2.
 शान्तिशुष्यम् Adv. so lange die Welt besteht He-
 misai 1,700,11.
 शान्तिशुष्यम् Adv. mit ॥ zum Schmach werden Nams.
 6,3.
 शान्तिशुष्यम् Adj. auf das Erheben sich bezie-
 hend Dugas. 92,4.
 शान्तिशुष्यम् Adj. selbstständig Mueha. 82,3
 (136,12).
 1. शान्तिशुष्यम् 8) Hamsai. 185,21. शान्तिशुष्यम् 183,10.
 3. शान्तिशुष्यम् Adj. aller Genüsse theilhaftig Taitt. Ān. 1,8,8.
 शान्तिशुष्यम् Adj. von Jalk Nams. 6,82.
 शान्तिशुष्यम् Adv. bis zu's Mark Nams. 8,51.
 शान्तिशुष्यम् Adv. roh seriatim/pend Matr. S. 1,10,11.
 शान्तिशुष्यम् Adv. bis zur Wurzel (eines Lotos)
 Nams. 8,69.
 शान्तिशुष्यम् auch bis zum Gürtel, so v. a. bis zur

erschalteten Stelle (eines Kupfa) Hemisai 1,130,1,1.
 शान्तिशुष्यम् Adj. von einer Wolke kommend Nams. 4,19.
 शान्तिशुष्यम् wohl das Reiten, aufbrängen.
 शान्तिशुष्यम् Ind. St. 13,395.
 शान्तिशुष्यम् 2) c) ein best. Spruch Yasu. Jous. 8,6.
 शान्तिशुष्यम् n. gaddam comendi modus Cit. im Kom.
 zu Xiv. 5,323.
 शान्तिशुष्यम् n. das Bespringen Hamsai. 4104.
 शान्तिशुष्यम् 1) gesund Hemisai 1,609,3. — 2)
 Gesundheit verleihend ebend. 1,378,12. 619,19.
 765,19. 797,20.
 शान्तिशुष्यम् शान्तिशुष्यम् begrüßend Divya. 92.
 शान्तिशुष्यम् Adv. gesund Hemisai 1,741,2.
 शान्तिशुष्यम् Adv. aus dem Meere gekommen Nams. 4,61.
 शान्तिशुष्यम् m. Nothgeschrei Dugas. 67,16.
 शान्तिशुष्यम् m. dass. Pla. Gau. 2,11,6.
 शान्तिशुष्यम् Tipka-Ba. 11,8,10. 13,6,10. 11,10 fehler-
 haft für शान्तिशुष्यम्, wie die Hedschr. haben.
 शान्तिशुष्यम् (Nom. abstr. zu शान्तिशुष्यम्) C. 10,19,9. zu d,36.
 शान्तिशुष्यम् Adv. von शान्तिशुष्यम् Nams. 9,69.
 शान्तिशुष्यम् 2) auch ein Buddha Adu-P. 16,4.
 शान्तिशुष्यम् (so zu lesen) m. Abstrakter Comm.
 zu C. 10,19,1.
 शान्तिशुष्यम् Absol. aufzessend, mit Acc. Tipka-Ba.
 3,8,2.
 शान्तिशुष्यम् f. = शान्तिशुष्यम् n. Nams. 6,79.
 शान्तिशुष्यम् m. Zuschauer Nams. 2,69.
 शान्तिशुष्यम् m. N. pr. eines Gebirges Hemisai
 2,0,28,16.
 शान्तिशुष्यम् Adv. mit Einschluß des Yama-
 der'sj Cikas. Gau. 6,2.
 शान्तिशुष्यम् Adj. das Offenbarwerden Matr. S. 1,8,6.
 शान्तिशुष्यम्, lies 2,34,6.
 शान्तिशुष्यम् Adv. dessen Rücken sichtbar ist Matr.
 S. 1,10,7.
 शान्तिशुष्यम् Adj. erwaundet Dugas. 14,1.
 शान्तिशुष्यम् Adj. Taitt. Ān. 1,8,7. = शान्तिशुष्यम् शान्ति-
 शुष्यम्, शान्तिशुष्यम् शान्तिशुष्यम् Comm.
 शान्तिशुष्यम् m. = शान्तिशुष्यम् Nams. 8,71.
 शान्तिशुष्यम् f. N. pr. eines Dorfes Ind. St. 13,325.
 शान्तिशुष्यम्, lies 3,12,4.
 शान्तिशुष्यम् f. N. pr. einer Gottheit Ind. St. 13,313.
 शान्तिशुष्यम् auch so v. a. vom Phaze bis zum Scheitel
 Nams. 5,27.
 शान्तिशुष्यम् Adv. schneller Tipka-Ba. 12,8,10.
 शान्तिशुष्यम् Adv. mit ॥ zu Jmds (im Comp. voraus-
 gehend) P. 101 werden Nams. 6,67.
 शान्तिशुष्यम् Adv. Stca. 1,335,17 fehlerhaft für शान्तिशुष्यम्.
 शान्तिशुष्यम् Adj. dunkel/urig Hemisai 1,981,10.
 1. शान्तिशुष्यम् 1) Nom. abstr. शान्तिशुष्यम् Nams. 3,21.

धाषवयम् Adj. *bis zum Ohr* Nāsm. 4,32.
 धाषिन्ये 2) Nāsm. 8,29.
 धाषुद्वयं 2) so zu betonen.
 2. धाम् ०) कथमास्ते सतः so v. a. wie geht es dem Vater? Hāsmā. 126,5. — Mit धाम् १) sich in Jendā (Gen.) Nähe anhalten Hāsmā. 1,25,20.
 धामरुमकर्मम् Adj. *bis tausend Mal* Tatt. Ās. 4,28,1.
 धामरुणो auch das Zurückhalten Nāsm. 8,55.
 धारुण्य Adj. 1) herbeizuholen Tāpā-Br. 1,3,2. — 2) darzubringen (ein Opfer) ebend. 4,7,11.
 2. ३ mit धधि Caus. Med. veranlassen, dass Jend Jend (Acc.) *fehrt*, Hāsmā. 1,825,5. — Mit प्राधि *weiter studieren* Cāka. Gṇ. 6,2. — Mit उद् ०) उद्-दीन = उदित Nāsm. 1,52, 6,52, 74. — Mit धिन्यता *einen Fliedenden* (Acc.) *verfolgen* Tāpā-Br. 1,1,25.
 धारुण्यम् Adj. *aus Zuckerröhrenstengeln gemacht* Hāsmā. 1,404,17.
 धामय Adj. *aus Zuckerröhre gemacht* Hāsmā. 1, 341,19.
 धामयष्टि f. Zuckerröhrenstengel. ०मय Adj. *daraus gemacht* Hāsmā. 1,413,10, 416,17.
 धाम्नि m. Nom. abstr. von दृष्टि Matr. S. 4,2,3.
 धाम्नीयम् Adj. *zu dieser Waldperiode gehörig* Ind. St. 15,204.
 धाम्योय Adj. *ähn-*, *-ste* gehörig Nāsm. 4,1,2, 7,23.
 धाम्यवचन m. = धमप्रवचन Acm-P. 24,37.
 धाम्योय f. N. pr. eines Flusses Hāsmā. 1,315,20.
 धाम्योय m. Botn. Civa's Ind. St. 15,210.
 धाम्योय f. Nom. abstr. zu दृष्ट 2) Nāsm. 6,56.
 धाम्यन्, vgl. Pān. Gṇ. 3,4,18.
 धाम्योय m. wohl = धम्यन्ति १) Acm-P. 40,12.
 धाम्योय Adj. Indra zur Gottheit habend Pān. Gṇ. 2,13,1.
 धाम्योयक Hāsmā. 1,309,3.
 धाम्योयविधायिण्य Adj. = धमनीयतम्य Hāsmā. 1, 280,7.
 धाम्योय m. Indra's Schlinge Pān. Gṇ. 2,7,3.
 धाम्योय m. Indra's Diener. Pl. Āc. Gṇ. 4,2,5.
 धाम्योयनास्त्रायण m. Titel eines Werkes Būhas. Rep. No. 33.
 धाम्योय Matr. S. 3,4,3.
 धाम्योय Hauf Kartikas.
 धाम्योय, lies auf dem Feuer stehend, *actus*. ईय hoter. Matr. S. 4,9,21.
 धाम्योय m. Pflanzliche Tatt. Ās. 1,4,2.
 धाम्योय m. Pflanzigen Dāca. 84,10.
 धाम्योयिण्य m. Pflanzliche.
 धाम्योय Adj. (f. ई) *aus Buchsteinen gemacht*

Hāsmā. 1,109,20.
 धाम्योय m. Nom. abstr. zu १) दृष्ट १) Nāsm. 6,106.
 धाम्योय m. Name eines Sāman Tāpā-Br. 16,12,4.
 १. ई als Nidhāna eines Sāman Tāpā-Br. 16,12,4. v. 12,12. 12,11,26.
 धाम्योय (Singlre 3. Sg. Praes.) die Bedeutung der Wurzel ईव् Nāsm. 4,1,5. 3,12.
 धाम्योय Adj. *den East* ईव् herzubringend Ts. 7, 1,49,1.
 धाम्योय Adj. *der den East* ईव् herzubringend hat ebend.
 धाम्योय Adj. *ein derartig stehend*. Nom. abstr. पत्ता f. Nāsm. 4,2,5.
 धाम्योय m. Civa. Loc. so v. a. in Nordost Acm-P. 43,2. धाम्योय f. 1,23,5. 2,2,82,15. 63,17.
 धाम्योय m. Nom. abstr. zu दृष्ट 2) a) Hāsmā. 1,823,3.
 धाम्योय f. Nordost Hāsmā. 1,138,1.
 धाम्योय m. Jass. Hāsmā. 204,7.
 धाम्योय m. Titel eines Werkes Būhas. Rep. No. 109.
 धाम्योय m. Ptolemaeus Comm. in Mil. Arb. ed. Bomb. S. 2.
 धाम्योय m. Nom. abstr. von उत्सृ १) a) Matr. S. 2,5,4,7.
 धाम्योय १) f. घा N. pr. einer Nājikā der Devī Hāsmā. 2,2,83,6.
 धाम्योय Adj. *von grauem Ansehen* Hāsmā. 2,2,100,15.
 धाम्योय Adj. *ein geneigtes Geschlecht erzeugend*. Rudrā. Civa Hāsmā. 1,208,2.
 धाम्योय mit धिन, धाम्योयिण्य *entsprechend, passend* R. Gok. 1,73,12.
 धाम्योय f. Uebermäss Nāsm. 5,104.
 धाम्योयक Nāsm. 2,23.
 धाम्योय Adj. *herzubringend* Hāsmā. 1,2,19.
 धाम्योय Adj. *zu versprechen, versprochen werdend* Nāsm. 3,7.
 धाम्योय m. großer Hochmuth Nāsm. 5,67.
 धाम्योय m. ein hochföhrendes Wort.
 धाम्योय m. grosses Erreuenen Nāsm. 5,2.
 धाम्योय m. das Schlagfeerden Mil. Arb. 35,3) 88,2).
 धाम्योय १) auch Athemung. ०यक n. Hāsmā. 1, 221,5.
 धाम्योय Adv. १) mit धाम् glänzend —, schmuck machen Hāsmā. 128,5. 142,22. — 2) mit म् aufstreuen, *hül* prägen Hāsmā. 150,4.
 धाम्योय f. Nom. abstr. पत्ता Nāsm. 1,126.
 धाम्योय 2) *dessen Wasser sich erheben* hat. Nom.

abstr. पत्ता f. ebend.
 धाम्योय Adj. *herzubringend, steigend* Kāśikā. 1,76.
 धाम्योय Adj. *nach oben schief*, — *verzogen* S. S. S. 117,5.
 धाम्योय Absol. *ausgrabend* Līpā. 1,3,2.
 धाम्योय f. Befestigung Matr. S. 5,3,1.
 धाम्योय f. Nom. abstr. zu उमय १) a) Hāsmā. 1, 307,2.
 धाम्योय Adj. Jind. (Dak.) *eine Antwort schuldig* Nāsm. 9,2.
 धाम्योय mit म् *in eine aufsteigende Bewegung gerathen* Nāsm. 3,55.
 धाम्योय f. Bez. einer best. Schichtung Matr. S. 3,3,2, 3,3.
 धाम्योय auch das Querholz über den zwei Pfeilern einer Woge Hāsmā. 1,173,1, 2.
 धाम्योय Hāsmā. 1,209,10.
 धाम्योय n. das Kasten Hāsmā. 2,2,8,10.
 धाम्योय n. etwa ein Mittel auf die Beine zu bringen Matr. S. 1,10,14.
 धाम्योयिण्यिण्य f. eine Art Giebelzinn Comm. zu Nāsm. 1,55.
 धाम्योय Adj. *aufsteigend* Nāsm. 1,126.
 धाम्योय m. *das anfliegen* Nāsm. 1,125.
 धाम्योय Adv. *mit धाम्* *bedeuten, dass bei Jend die Büchsen* (Federn) sich erheben Nāsm. 2,3.
 धाम्योय 2) पुत्रितमव so v. a. Geburt eines Sohnes Pāsm. 122.
 धाम्योय Adj. *anzusetzen, nicht zu feiern* Tāpā-Br. 3,10,1.
 धाम्योय m. उद्कनमउत्तु Hāsmā. 2,2,79,9.
 धाम्योय n. = उद्धार १) a) Hāsmā. 2,2,77,3.
 धाम्योय १) म् Adv. Hāsmā. 1,820,3.
 धाम्योय m. Wasserstopf Divy. 27.
 धाम्योय f. Bez. eines best. Buchsteins Matr. S. 2,5,11.
 धाम्योय Adj. *Öffnung des Leibes bedingend*.
 धाम्योय Adj. *Erreuenen vergrößernd* Nāsm. 8,24.
 धाम्योय Adj. = उद्धारिण्य १) Kartikas.
 धाम्योय Adj. *edelmüthig* Kartikas.
 धाम्योय auch *aufgehoben* Nāsm. 4,28.
 धाम्योय mit पुद्गा Matr. S. 1,6,10.
 धाम्योय auch Adj. ०ये इच्छते Hāsmā. 142,3.
 धाम्योय १) das Verkünden, Mittheilen Nāsm. 9,9.
 धाम्योय n. das Wogen, Fluten VS. 13,25. Matr. S. 2,7,14 *11. 8,11.*
 धाम्योय १) Adj. (f. घा) e) *trugend, haltend* Hāsmā. 2,2,89,6,7.
 धाम्योय १) erectio (penis) Kartikas. 88.

उन्मत्तकृष्ण - रौरात्मक

उन्मत्तकृष्ण n. das *Berowachen* KASTURAS. 98.
 उन्मत्तिषु south toll machend NASS. 7,19.
 उन्मत्तिषु f. Befreiung MATR. S. 3,8,7.
 उन्मत्ति f. Jasa. MATR. S. 3,8,7.
 *उन्मत्तकृष्ण Abhol. Aranzischland.
 उन्मत्ति 3) *Herbeischaffung* R. 2,15 in der Unterach.
 उन्मत्तश्रममाला f. Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 368.
 उन्मत्तसायन n. deagl. ebend. No. 704.
 उपदेहीका f. Zeugnis MATR. S. 3,2,1.
 उपप्रसन्नम् Adv. kurz vor Tagesanbruch MASINA, zu VS. 33,1.
 2. उपममरु Nom. sg. Vergleich NASS. 7,16.
 उपमृकतमन n. das ganz besonders am Falsch Sein HANIKAI 2,0,31,17.
 उपमृकतमन n. Speis vor Beginn des Fastens KACC. f. S. VATTIK. 6,12.
 उपरिहास्यम् Adj. = उपरिहास्यतय MATR. S. 3,2,7.
 उपब्राह्मिक, fuge n. hinzu.
 *उपन्यासम् Abhol. spaltend.
 *उपन्यास n. etwa das Geschundenwerden.
 उपन्यासम् n. imper. an die Eröffnungsfest zu

gehen ÇIBAN. GAZ. 4,3.
 उपति f. Gebrauch, Anwendung COMM. zu KITS. Ça. 1,8,2.
 उपमकाद्ययन n. Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 369.
 उपमेवा MATR. S. 2,9,8.
 उपमदम् MATR. S. 1,8,1.
 उपरि mit कृष्ण 6) vorangehen lassen, beginnen mit (ACC.) MILAV. ed. Bomb. 108,7.
 उपरि mit कृष्ण 2) dass. MILAV. 71,32.
 उपरिदिशम् Abhol. mit Aufschüttung der Brust Ça. 1,4,7.
 उपर्यम् MATR. S. 2,9,3.
 उपरिमेती f. der Vers RV. 1,30,7 MATR. S. 2,1,2.
 उपरि mit मू sich vermindern, abnehmen KILAD. 1,25.
 उपरुक् am Ende eines adj. Comp. (f. घृ) = उपरुक् 1) HANIKAI 2,0,31,16.
 उपरुक् उपरितम् Adv. steht, mit Selbstbezeichnung NICKL. 62,31 (62,9).
 उपरामुद् Adj. wollestweil TB. 3,7,6,5.
 उपरिभोतिम् Adj. dessen Licht nach oben strebt MATR. S. 2,13,12.

उपमृकत Adj. mit den Wurzeln nach oben TAITT. Ä. 1,11,2.
 उपरुक्तक m. = 1. उपरुक्त HANIKAI 2,0,127,4.
 उपमृक् HANIKAI. 139,5. 100,5.
 1. उपरु mit प्रतिवि 4) aus einander stehen R. Goss. 2,12,26.
 उपरिभाषी f. N. pr. einer Jo gini HANIKAI 2,0,93,4. 6.
 उपरिभान Adj. mit einer Rū schlüssend MATR. S. 3,1,1.
 उपरुक् Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 6.7.
 उपन्यासपरिचय n. deagl. ebend. No. 370.
 उपरिदेय m. = ब्रह्मा परिदेय HANIKAI 2,0,27,18.
 उपरिभाषयन n. Titel eines Werkes BÜHLER, Rep. No. 371.
 उपरि Intej. MATR. S. 4,9,21.
 उपरुकाय Adj. (f. रू) einseitig.
 उपरुकाय m. N. pr. eines Berges DIVAL. 167.
 2. उपरुकाय 1) a) zu derselben Klasse gehörig KILAD. 5,136.
 उपरिभाषितपरिचय m. Titel eines Werkes.
 उपरिभाषितोप n. deagl. BÜHLER, Rep. No. 372.
 उपरि Intej. MATR. S. 4,9,21.
 उपरिभाषक 2) m. N. pr. eines Berges DIVAL. 168.

